During the general discussion every member, other than the Financial Secretary, will be allowed not more than 15 minutes. During the second stage, *i. e.* in the voting of demands for grants, the time limit for speeches for all members will be 10 minutes. As a matter of general convenience it would be well if the honourable members will so adjust their participation in the debate as to afford sufficient time to the official members for elucidating points and dispelling doubts, which might have arisen in the course of such discussion failing which, I am afraid, the discussion will lack in completeness.

Mr. R. Nilakanta Pillai: Sir, certain cuts were made by the Sri Mulam Assembly in the voting on demands for grants. These cuts are as follows :—

Education Department	...	Re.	1
Public Works Department	...	Rs.	5
Industries Department	...	Rs.	4,800
Land Revenue Department	...	Rs.	5
Forest Department	...	Re.	1

Government have accepted these cuts and the Budget already laid before the Council may be treated as having been amended to that extent. Sir, I beg permission to do so.

President: Yes. Leave is granted.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether the principles underlying these cuts have also been accepted ?

Mr. R. Nilakanta Pillai: The money cuts have been accepted.

GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET.

President: The House will now proceed with the general discussion of the budget.

Mr. M. Govindan (*Nominated*): Sir, I wish to make a few observations regarding the budget that has been presented to us by the Financial Secretary. To begin with, I wish to speak a few words about the Sinking Fund. The Financial Secretary assures us that Rs. 69,43,000 would be available from the Sinking Fund which we have been contributing to for the purpose of purchasing the Quilon-Shencotta Railway after 1945. Government has recorded its thanks to the Legal and Constitutional Adviser to His Highness the Maha Raja for the services rendered by him in getting by correspondence the Government of India to agree to our contention that there is no obligation on our part to make the purchase after 1945, but that it is optional

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Govindan]

with us to do so. If that is so, the Government deserves to be congratulated on the face of the statement that we are liberated from an obligation. But in the discussion elsewhere and outside some facts have been brought out which make it doubtful whether it is a matter for unqualified congratulation. In the first place, the Cochin Harbour has to be linked by railway to Quilon and, when that is done, what is now a losing concern may prove to be advantageous and the probability may be that we have to purchase for our State this Shencotta—Quilon line. In the event of our having to do so, the diversion of this fund now will necessitate our going in for a loan when the purchase has to be made. It is always advantageous to have some reserve fund for the purpose of a successful negotiation even for the purchase. There is also this other circumstance that the very irksome duty of underwriting a growing demand in interest may be avoided by a purchase. There is one other fact also not prominently brought before the public in the discussions and that is that our patriotism and our love of our mother country should induce us to adopt all measures possible for avoiding the necessity of giving extra-territorial jurisdiction to the Indian Government over the Shencotta—Quilon line and that can be done only if we exercise our option to make the purchase. These facts show, Sir, that the matter is one of some doubt, at any rate, and, so, I hesitate to congratulate the Government over this Sinking Fund diversion.

The next point to which I wish to draw the attention of the House, is one in which I can congratulate the Government in unqualified terms and that is, the Rubber Factory that is proposed to be opened at the Chackai beach. Now, Sir, Travancore is an agricultural country and this narrow strip of country has a teaming population dependent mainly on agriculture, and wise statesmanship would direct the State in such a manner as to convert this agricultural country into an industrial one, but a definite policy of industrialising the country had not yet been undertaken by Government. Hitherto we were, no doubt, helping certain industries by grants, by taking shares, etc., in certain concerns, but the Government had not come forward to take the sole responsibility of establishing and running a *pucca* concern like the one that is now undertaken at Chackai. The work is, I notice, proceeding very vigorously and I am sure the Government will be able to see the result during the course of the next three years at the most.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: How does it differ whether the factory is run by money advanced by Government or by money raised by means of loans or by selling shares, etc. ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. Govindan: Government's direct responsibility means that there is great resource behind it and more efficiency in the matter of supervision and control. To me, it appears that the difference between a private concern or a quasi private concern and one run by Government can easily be seen from our experience of other institutions.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know what the member's experience is with reference to the Sugar Factory at Tuckalai?

Mr. M. Govindan: In the case of the Sugar Factory the Government has given a sufficient explanation for retardation of progress. In the Financial Secretary's speech it is stated that the melt has been increased but that it was not possible to secure the quantity of jaggery necessary. Mr. Chari of Messrs. Chari & Co. is making experiments in Munro Island with regard to jaggery and Government expects that his experiments are likely to prove successful. I submit that in the case of the Rubber Factory there is not the likelihood of any such deficiency as there is plentiful supply of rubber of very good quality as the Financial Secretary himself has stated, and there are also other advantages such as educated labour and some other circumstances which he has mentioned. That shows that we can have a good prospect of a successful concern being run by Government. It will serve as an example to other private institutions coming up also. Hitherto we have been only making small experiments in the Industries Department, and, after all, experiments are but experiments. They serve on a small scale as object lessons. But this is a big enterprise and I reckon it as an inauguration of a definite policy of industrialisation of this country.

There is also foreshadowed in the speech of the Financial Secretary another suggestion about the possibilty of opening a Paper Mill at Alwaye or Kotamangalam, in view of the cheap electricity that would be available when the Hydro Electric Scheme is completed and in view of the circumstance that we have got plentiful growth of a reed called *eeta* on the sides of the new Pallivasal road that will be opened. With that also will come another chapter in the industrial growth of this country. In the meantime, I would express my view that the machinery of Government should also be so adjusted as to be able efficiently to supervise, control and give proper advice to these concerns. What I mean is this. In the Secretariat a new section may be opened, say an industrial and commerce section, to deal with such subjects as tariff, customs, commercial intelligence, statistics and labour.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Govindan]

These are highly technical matters on which members of these Houses may have to disuss with other members who have spent their lives on these subjects elsewhere, in British India when the Federation comes. I would press on the attention of Government the necessity of having a separate section in the Secretariat. Government have already anticipated my suggestion, I should think, by deputing a young man with the necessary qualifications to study in statistical methods under the Director General of Commercial Intelligence at Calcutta. That is a very good beginning. A separate section in the Secretariat with this man also in it when he returns qualified, may be able to help the Government to carry on the new duties that they have taken up on themselves.

I have also to point out certain short comings. The first thing that I would point out is this. There is no provision in the budget, so far as I could see, for supplementing the munificent donation of Rs. 50,000 announced by His Highness the Gracious Maha Raja for the help of the destitute and the infirm. In the rules published in the Gazette one source of income for the charity is donation that may be made by Government.

Mr. R. Nilakanta Pillai: Is there not provision for receiving contribution from the general public?

Mr. M. Govindan: Yes, there is. The committee, I understand, is issuing an appeal to the public for funds. But it would not be befitting for a committee constituted by Government to appeal to the Government themselves for funds. I hope the Government will liberally supplement the Royal donation by a sum which will enable the committee to carry on the work efficiently.

Another thing that I want to point out is that the funds provided for loans are not adequate enough, I mean, the agricultural and industrial loans. The fact cannot be denied that there is great hardship and many agricultural holdings are sold for arrears of revenue. This is the time when the Government should be able to find some funds to give adequate help in the shape of loans on easy terms to avoid compulsory sale of these lands. I would suggest, therefore, that the amount allotted for loans may be liberally supplemented by funds which must be available from the large reserve out of the Sinking Funds. The next shortcoming is that there is no provision for a Public Service Commission.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: May I know whether if more funds are allotted for loans the agriculturists will have sufficient lands to give as security?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. Govindan: They may be given on personal security.

President: I believe that it is recognised by members that the time allotted for each member is 15 minutes.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: (*Mavelikara* and *Kartikapalli* cum *Kunnattur*): Sir, last time when the Budget was presented we offered certain criticisms regarding the same. I wish our criticisms had been reduced to a gramaphone plate because the same old criticism we are to repeat time and again as regards the Budget presented by the Financial Secretary. Incidentally, I pointed out last time that the defects of the department are mainly due to the fact that the Account officer and the Financial Secretary are rolled into one. The mixing up of work of so divergent a nature is to make him an indifferent auditor and a worse financier. As if in revenue the Financial Secretary presents himself to us this year in his multiple capacity as a Financial Secretary, as the Account Officer, As an Actuary, and also as a Banker, Government having interest in two banks, one the state Aided Bank and the other the Land Mortgage Bank. I again draw the attention of the Government to the advisability of having separate officers as Financial Secretary and account Officer. The finances of the state are not guided with that ability which it demands. In this present age when in every other country we hear of the five year Programme and Planned Economy it is certainly sorry that this officer in Travancore adds up figures of income and expenditure and presents his budget in the orthodox manner. Therefore, with all the emphasis that I can command I again bring to the attention of Government the necessity of having a Financial Secretary who can give competent advice to Government in matters financial.

As most of the things are discussed at length elsewhere we always find it is very tame for us to talk about the same things and we sympathise with others who have to hear the same remarks and the same criticisms with regard to the budget. Anyway I do not want to share in the pessimism of Mr. Govindan regarding the Sinking Fund. Modern finances have gone much further than Mr. Govindan, my friend. It is not considered wise to starve ourselves so that the future generations may be nourished. I must certainly congratulate Government on the brilliant financial stroke by which all the Sinking Fund was made over for reproductive purposes in the State. The Davidson Committee Report says that the main and trunk railway lines of strategic value are considered as central concerns in the future. When we are sure that the railway would be taken by the Central Government there is no wisdom in Travancore Government taking up an uneconomic undertaking as

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi]

the Trivandrum—Shencotta railway. So long as the money available is spent for reproductive purposes we are to congratulate the Government. I have also to congratulate the Government on the heavy industrial undertakings. I wish I could share the enthusiasm and the hopefulness of the Financial Secretary regarding the Rubber Factory. He speaks about the protective tariff in the face of the Interportal Convention of the 1st June 1865. I do not see how Government is competent to impose a protective customs duty so as to help the rubber industry.

Mr. M. Govindan: May I know from the member the provision of the Interportal Convention that is relevant to the subject?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: That section which says that we cannot impose any import duty on things manufactured in British India or on things which come into India through British Indian or Cochin ports is relevant.

I am also sorry that the Financial Secretary does not speak anything regarding depression. Absolutely no mention of the hundreds of ryots whose homesteads are proclaimed for sale in the swelling sheets of the Travancore Government Gazette. The sums that have been spent on luxuries and sinecure appointments are themselves sufficiently large. Besides that, the Government do not understand the psychological question involved; when hundreds are losing their homes it is poor comfort to them that there is a well-manned State Guests Department in the State controlled by a Directress and the Game of the State is well preserved by a retired officer. My grievance is that these ventures are not necessary. Even if they are necessary, this is not the psychological time when we should have them. The security of the State does depend upon the contentment of the masses. The contentment of the people is not a mere platform phrase or a ceremonial epithet spoken by people on ceremonial occasions. The Government have to grasp it. With all the modern amenities of life at Trivandrum with pipe water and the electric supply, the Government is likely to forget the acute suffering to which the people are subject to elsewhere. That the Government must be spending Rs. 4 or 5 lakhs on widening a road or trying to make at least a part of Trivandrum look like the boulevards of Paris or the long straight avenues of Berlin at this juncture is preposterous, and from the statesman-like point of view I do not find much to commend it.

Then I pass on to the offer of Government in trying to implement their promise that the non-officials will be taken more into

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

confidence, that something like responsible Government which would ensure continuity of policy would be inaugurated in the State. If that is done, it would give competent advice and direction to the Government and much of the evil that we find in the present administration could have been removed.

Before I close my remarks I would again refer to those luxury departments that have been newly opened. With a strange sense of humour, perhaps, the Financial Secretary has provided for this time a Directress, Superintendent, Assistant Superintendent and all that in the Guests Department and he has omitted the Butler. I sympathise with the guests however, who will have a lot of direction and supervision but very little on which the culinary artist has to exercise his skill. I wish the Government had closed the new department as we are aware that the T. B's. in Travancore are excellent and that they give all the convenience that an ordinary tourist may require. Moreover, Travancore is not going to gain reputation as possessing excellent hotel keepers. Again I repeat that the possible praise that our Government may get in some English Provincial Weekly or in an after-dinner speech of some American globe-trotter in Sanfrancisco is not a substitute for the steady support and contentment of the people of the State.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: May I know whether the member is aware of the speech made by the Prince of Wales in opening the Hotal Keepers' Association in London ?

Mr. Kochikal P. Balakrishanan Tampi: I am not going, Sir, to give any information in this House on matters for which I am not responsible.

I also take objection to the manner in which Government have been trying to take with the left hand what His Highness the Maha Raja has given by the right hand, I mean the Government is trying to rob the contents of Regulation II of 1108 by framing rules. Sir, according to the Legislative Reforms Regulation passed last year, the Guest House cannot be a non-votable institution. It is wonderful, it is strange to find that the Guest House has become political. According to my notions if there is any place under the sun which is non-political it is the Guest House and if there are any persons who are devoid of politics they are the guests.

I have to draw the attention of the Government to certain irregularities in the budget. This time one small item in the miscellaneous which was Rs. 1,600 in 1107 has gone up to Rs. 26,000. The Financial Secretary has not cared to tell us how he can account for such a huge miscellaneous item. Anyway that is what it has come to.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr S. Piraviperumal Pillai: Sir, nothing can give greater satisfaction to the representatives of the people than to be told that our financial position is sound. For the first time on the floor of our Legislature, has any Financial Secretary told us, in unmistakable terms, that our financial position is unquestionably sound for which he deserves our unqualified praise and warm congratulations.

A perusal of the budget now before us reminds me of the analogy drawn by Sir Mirza Ismail, Dewan of Mysore, during a recent session of the Mysore Assembly where he has compared the State to a Joint Stock Company and the Government to the Directorate thereof. From the manner in which this budget is prepared I am inclined to believe that the analogy drawn by Sir Mirza is very applicable to our State. It is a matter of common knowledge that the Directorate of all Joint Stock concerns, while preparing the budget of their expenditure, have always a keen eye on their own emoluments and allowances and do not pay as much attention as they ought to, on questions pertaining to the share-holders. Similarly, Sir, permit me to frankly state that the budget now before us discloses the fact that the Government have not bestowed as much consideration as they ought to, on the agriculturists and the tax-payers who form the share-holders of this Joint Stock Cmpany. However I sincerely trust that the present Government, with its sound finances at its command and wise statesmansdip at its disposal, will bestow their careful consideration on this most important question and hope that next year this time when we assemble to take stock of the activities of Government during the year, they will give us ample opportunities to congratulate them on the success that might attend them on their attempts in this direction.

Sir, one question that has evoked considerable criticism on the floor of the Sri Mulam Assembly is the purchase of the Railway line between Shenkotta and Quilon.....

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is it in order to discuss with reference to a criticism made in the other House ?

President: No. You can say "some discussion somewhere." You cannot specify.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Sir, one question that has evoked considerable criticism elsewhere is the question of the purchase of the Shencotta-Quilon Railway. Sir, several members severely accused the Government for having made up their mind not to purchase this line. Sir, I also join with them in accusing Government and that, not for making up their mind not to purchase this line, but for not making

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

up their mind so. Those who have been watching the trend of affairs regarding matters of transport throughout the world might understand that owing to the keen Road-Rail competition and other fast means of communication, the railways are fast becoming a losing concern and that the handy automobile is ousting the iron-horse from the roads and I am afraid the time is fast approaching for the Railway coach to say good-bye and take its place side by side with the stage-coach in the London Muesem sooner or later. Rather sooner than later, it will do so. Now, Sir, coming nearer home, let us examine the origin of construction of railways in India. Those who have made a close study of the subject might know that railways in India were constructed to serve two purposes, *viz.*, the interests of commerce and industry and for the movement of the military and troops for the defence of the country. It is only the commercial railways mainly intended for serving commerce and industry that were the profitable ones and they have been constructed along centres of commercial and industrial activities. The strategical railways that have been constructed for the quick movement of the military and troops have all along been an unprofitable concern and a burden to the tax-payer. From the geographical position of the Shencotta-Quilon line it may be easily found that it does not possess the features of a commercial railway, and as such, believe me or not, I may prophesy that it is never going to be a profitable concern whosoever may manage it. At any rate from the light of past experience during the last over twenty-two years it is impossible for me to believe that the Quilon-Shencotta Railway will be converted into a profitable concern when once it becomes Government property. From the speech of the Financial Secretary we find that

> "On the assumption that we are bound to take over the line after 1945 on payment of the capital cost a Sinking Fund was created in 1912..."

It will thus be seen that the Government had committed themselves to purchase a concern which has been notorious as a tremendously losing venture. Our thanksare therefore due to the present Government for securing a declaration from the Government of India that the State has no obligation to purchase this line while it reserves the option to do so, thus eliminating the possibilities of wasting a crore and a half on rotten scraps of rusty iron in 1945.

I may also in this connection state that our present position so far as railways are concerned is that while we are called upon to pay the piper, we have no right to call the tune. I mean while we are asked to pay large sums for the renewal of rolling stock and guaranteed interest we cannot look into their accounts or question how the amounts are spent. The rolling stock on the Travancore

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. S. Piraviperumal Pillai.]

branch is so hopeless that the less said about them is the better. I sincerely trust that the Government will take up all these questions also and will succeed in securing a greater control over the management of railways in future

Passing next, as the representative of the Commerce and Industry Constituency, it is indeed gratifying to note that the present Government are more industrially minded than ever. The expenditure of works in connection with the Pallivasal Hydro Electric Scheme and the Rubber Factory at Chackai, the arrangements for the verification of soundings of the anchorage at the Quilon Port, the provision of a sum of a lakh of rupees for 1110 in the P. W. D. budget for commencing the extension of the Pier at Alleppey, the consideration of a scheme for opening a Paper Factory at Alwaye, the additions, alterations, and improvements in the Travancore Sugars, the appointment of a Trade Agent in Bombay, are some of the special features in the budget which evince the keen interest that the present Government are displaying for promoting the interests of commerce and industry in the State, for which I congratulate them.

Sir, the abolition of the posts of Deputy Director of Public instruction and Deputy Darbar Physician is but an expression on the part of the present Government of their desire to be responsive to the wishes of the Legislature, which is indeed a welcome symptom.

Last but not the least, your action in convening a conference of the representatives of the Press and telling them at the very outset, "I have summoned you here for the purpose of a free and frank talk between one who carries on his shoulders the burdens of responsibilities of administering this country and you who, from my stand-point should be so many avenues through which I must seek help and guidance of the right direction" is one which is unprecedented in the annals of the State.

Believe me, Sir, I am not flattering you when I say that there never sat in Bhakthivilas any Dewan who at any time openly declared "No administrator should neglect the Public Press but he should try to imbibe ideas from the Public Press on such of the problems which he might have to handle" and thus did honour to the members of the fourth estate, which they are rightly entitled to.

Sir, while frankly stating that you were disappointed in the Public Press of Travancore you mentioned, and that rightly too, "To my great regret I feel bound to say that journalism.....

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is the member addressing the Dewan or the President:

President: The Dewan-President.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: You mentioned and that rightly too "To my great regret I feel bound to say that journalism in this country is not conducted on those lines on which I expected it to be conducted, to play the same part in moulding the principles and policies in this country which the Pubilc Press in India and elsewhere has been able to do." May I, therefore, with a view to achieve this expectation, express the pious hope, Sir, that you, as a friend of the Public Press all throughout your life, as one who has always had the best relations with them as one who has always enjoyed their confidence and been benefited by it, will clear the way for us by removing the stumbling block "The Newspapers Regulation" which lies as an impediment?

Mr. Komilezhathu Sankaran (*Nominated*): What has the Press Conference to do with the budget discussion?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: If the member followed me, he could understand, if he is able to.

In conclusion, assuring you of our hearty co-operation in all measures that you may propose to do for increasing the welfare and the prosperity of the half-a million people entrusted to your care and wishing you all success in your endeavours in that direction, I thank you for the kind indulgence shown.

Mr. J. John Kattakayam: ധനകാര്യമന്ത്രി ഈ സഭയുടെ പരിഗണനക്കായി സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റ് ഒരു തരത്തിലും അനുമോദനാർഹമായിരിക്കുന്നില്ല. പൊതുജനശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നതും പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്രദമായ അനേകം സംഗതികളെ അവഗണിച്ചിട്ട് ഒരു ചെപ്പടിവിദ്യക്കാരന്റെ നിലയിലുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ടാണ് ഇവിടെ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ മിച്ചമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ബഡ്ജറ്റ് അനുമോദനാർഹമാണെങ്കിൽ ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയും ആ കാരണങ്ങളാൽ അഭിനന്ദനീയൻതന്നെ. രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളിൽ ൯൭ ശതമാനവും കൃഷിക്കാരാണ്. കഴിഞ്ഞ സെൻസസ്സ് റിപ്പോർട്ട് നോക്കിയാൽ ആളൊന്നിന് നൂറു രൂപാ മൂല്യവും ൪ രൂപാ നികുതിഭാരവും ൪൦ സെന്റ് സ്ഥലവും ഉണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. ഉൽപന്നങ്ങളുടെ വില സീമാതീതമായി കുറഞ്ഞതോടുകൂടി ഭൂമിയുടെ വിലയും വാണക്കുറിപോലെ നിലംപതിച്ചു. കരക്കുടിശ്ശികയും വേണ്ടിയും കടത്തിനുവേണ്ടിയും കോടതിമുഖേന അനേകം വസ്തുക്കൾ നിസ്സാരമായ തുകക്ക് ലേലത്തിൽപോകു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam.]

ന്നതും ഇപ്പോൾ എല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലും സാധാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഇതുപോലെതന്നെ സർക്കാർ ഗസറിലും കച്ചേരികളുടെ ഭിത്തികളിലും വർത്തമാനപ്പത്രപംക്തികളിലും വിധിക്കടത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ലേഖങ്ങൾ നിരന്തരം കാണാവുന്നതാണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഗസറിന്റെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും വളരെ ഭാരമുള്ളതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു, കൃഷിവായ്പ, പരസ്പരസഹായ ബാങ്ക്, ചിട്ടി, ട്രസ്റ്റുജാമ്യബാങ്ക്, കമ്പനി എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിവിധങ്ങളായ ഋണഭാരങ്ങളാൽ ജനങ്ങൾ വളരെ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു. സാമ്പത്തികത്തകർച്ച കാലത്ത് അചിരേണ കുബേരന്മാരാകാമെന്ന് കരുതി വിപുലമായ തോട്ടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിലും പല വ്യവസായങ്ങളിലും മറ്റും ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളുകൾ ആ കാലത്തു് തങ്ങളുടെ കയ്യിലുള്ള പണവും പുറമെ നിന്നും എത്രത്തോളംകടംവാങ്ങാൻ സാധിക്കുമോ അതും അതിലപ്പുറവും കടംവാങ്ങി ചിലവുചെയ്തു തങ്ങളുടെ സംരഭശക്തിക്കപ്പുറമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈദ്ദശരെ ഇപ്പോൾ ഈ നാട്ടിലുള്ള ചില ദുരാഗ്രഹികളായ പണക്കാർ പാമ്പു് തവളയെ എന്നപോലെ നിർദ്ദയം വിഴുങ്ങി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കർഷകരുടെ വസ്തുവകകൾ പണക്കാരിലേക്കും മറ്റും നിരങ്കുശമായി പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കർഷകലോകത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി യാതൊരു നിർദ്ദേശവും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ കാണുന്നില്ല. ഇതു തീരെലോം ശോചനീയം തന്നെ. രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി കൃഷിക്കാരനെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില എത്രമാത്രം താഴ്ന്നു പോയിട്ടുണ്ടോ അതുമാത്രം മുതൽ നിരക്കും പലിശ നിരക്കും കുറക്കേണ്ടതാണു്. കർഷകരുടെ ഋണഭാരത്തെ ലഘൂകരിക്കുന്നതിന് ഞാൻ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പാക്കണമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നു. തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ നടത്തിവരുന്ന ട്രസ്റ്റുജാമ്യബാങ്കിൽ നിന്നും ൧൦ വർഷത്തെ കാലാവധിക്കു് പണം കടം കൊടുക്കാൻ സന്നദ്ധനാണെന്നു് ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി ലോവർ ഹൗസിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. കണ്ണാടിക്കെട്ടു ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന വെണ്ണയെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു പൂച്ചക്കുട്ടികളെ അനുവദിക്കുന്നതുപോലുള്ള ഫലമെ അതുനിമിത്തം ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. മൂവായിരം രൂപാകടം വേണമെന്നു ഒരാൾ അവിടെ അപേക്ഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതിനു് എന്തെങ്കിലും കാരണം പറഞ്ഞു പണം കൊടുക്കാതിരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. സ്ഥലം തഹശീൽദാരുടേയും മറ്റു സിൽബന്ധികളുടേയും അനുകമ്പാപൂർവ്വമായ പല അനുകൂല്യങ്ങളും അതിനുസിദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യാൽഇങ്ങിനെ ഒരു സ്ഥാപനം തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ടെന്ന് പുറത്തുള്ള വരെകാണിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രം വച്ചിരിക്കുന്ന എന്നല്ലാതെ അതുകൊണ്ടു ശരിയായി വേണ്ടത്തക്ക യാതൊരു പ്രയോജനവും ജനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല. ഈ നാട്ടിൽ ധാരാളം പണമുള്ളവർ ഉണ്ട്. നാട്ടിൽ ദാരിദ്ര്യം വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി ജനങ്ങൾ പരസ്പരവിശ്വാസം ഇല്ലാതെ ആയിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ട് കയ്യിലുള്ള പണത്തെ പ്രൈവറ്റു ബാങ്കുകളിലും സേവിംഗ്സ് ബാങ്കിലും മറ്റും കൊണ്ടുപോയി ലഘുവായ പലിശക്കു നിക്ഷേപിച്ചുവരുന്നു. പ്രൈവറ്റു ബാങ്കുകളിലെ പലിശകുറയ്ക്കാമെങ്കിൽ പണം ധാരാളമായി ഇവിടെ വന്നു ചേരും. നിക്ഷേപകന്മാർക്ക് ചുരുങ്ങിയ പലിശ കൊടുത്താൽ മതിയാകുന്നതാണ്. ഈ നാട്ടിൽ തന്നെ ധാരാളം പണമുണ്ട്. സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തോടുകൂടി ജനങ്ങൾക്കു പരസ്പരവിശ്വാസം നശിച്ചു. ഇതിനാൽ അന്യോന്യം കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ നടക്കുന്നില്ല. തങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഉള്ള പണം പ്രൈവറ്റു ബാങ്കുകളിലൊ സേവിംഗ്സ് ബാങ്കുകളിലൊ കൊണ്ടുപോയി നിക്ഷേപിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറു വായ്പാപത്രങ്ങൾ ലഘുവായ പലിശക്കു പുറപ്പെടുവിച്ചാൽ ഇവിടെ തന്നെ പണമുണ്ടാകും. പുറത്തു ഒരുമിച്ചുതന്നെ എടുക്കാൻ ആളുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിനെ ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ഗവണ്മെൻറു ഒരു ഇടക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ നഷ്ടമില്ലാതെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടാൽ മതി. ക്രമേണ ട്രസ്റ്റുജാമ്യബാങ്കിനെ വിപുലമാക്കണം. ഒരു വ്യക്തിക്കു കാൽലക്ഷം രൂപാ കൊടുക്കുന്നതിനുപോലും പ്രയാസമില്ലാത്ത വിധത്തിലും ഒന്നിലധികം വ്യക്തികൾ ചേർന്നു വാങ്ങേണ്ടതക്ക വിധത്തിലും മാറും അതിനെ ക്രമേണ ഉപയോഗപ്രദമാക്കേണ്ടതക്ക വിധത്തിൽ ഉടച്ചു വാർക്കണം. കൃഷിവായ്പകൾ ധാരാളമായി അനുവദിക്കണം.

സിങ്കിംഗ് ഫണ്ട് ഫണ്ടർ ഒ-ാമാണ്ടു കൊല്ലം—ചെങ്കോട്ട ലയിൻ വിടുക്കു മേടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം വച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു ഇവിടെ ചിലർ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു വർഷത്തിലുള്ള പതിനൊന്നുമാസവും പട്ടിണികിടന്നിട്ട് ചിങ്ങമാസത്തിലെ തിരുവോണദിവസം സുഖമായി വിവിധവിഭവങ്ങളോടുകൂടി ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതുപോലെയാണ് ഈ സംഗതിയെ ഞാൻ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു്. രാജ്യനിവാസികൾ നിസ്സീമമായ സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തിൽ കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നു് ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി തന്നെ ബഡ്ജറ്റിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഒന്നും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു കാണാത്തതു് തുലോം ശോചനീയം തന്നെ. അടുത്തകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ രണ്ടുലക്ഷത്തി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam.]

അറുപതിനായിരം രൂപാ മിച്ചം വച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ ഭൂനികുതി ഇതരസ്ഥലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ കൂടുതലാണെന്നു് ഇവിടത്തെ അസംബ്ലിയിലും കൗൺസിലിലും ജനപ്രതിനിധികൾ പല പ്രാവശ്യവും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടും ആ കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറു് ഇതുവരെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഭൂനികുതി കൂടാതെ ഉപ്പുനികുതി, അബ്കാരി പരിഷ്കാരം, തീപ്പെട്ടിബിൽ, ബീഡിക്കെട, ചലനചിത്രപ്രദർശന പടനിയന്ത്രണം, പുകയിലനികുതി, ബസ്സ് ലൈസൻസ്സുഫീസ്, ടോൾഗേറു്, ചന്തക്കരം, തോട്ടകരം എന്നീ വിവിധ ഇനങ്ങളിലുള്ള നികുതികൾ ജനങ്ങളിൽ നിന്നും ഈടാക്കിവരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം സാർവത്രികമാക്കി നടപ്പാക്കണമെന്നു് സകലപരിഷ്കൃത ഗവണ്മെൻറുകളും വിചാരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു് ഫീസു് ഇളവുചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ഇവിടെ ദിവാൻജിയായിരുന്ന മിസ്റ്റർ രാഘവയ്യാ ഇവിടെ വിദേശീയരെ ഉദ്യോഗത്തിനു് ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്നതല്ലെന്നു് പറഞ്ഞിരുന്നു. കുറെനാൾ അങ്ങിനെകഴിഞ്ഞു. അന്യദേശത്തുനിന്നും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഈ നാട്ടിലേക്കു ധാരാളമായി ഇറക്കുമതിചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നതുമാറി ഇപ്പോൾ വിദേശികളെ എത്രത്തോളം ഇവിടെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യാതിരുന്നുവൊ അത്രക്കും കൂടുതലായി ഇറക്കുമതി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതുതരം ഉദ്യോഗവും വഹിക്കുന്നതിനു് പ്രാപ്തിയുള്ളവർ ഇവിടെയുണ്ടു്. ദിവാൻജി ഉദ്യോഗത്തിനുപോലും സർവ്വഥാപ്രാപ്തന്മാരായിട്ടുള്ള ആളുകളും ഈ കൂട്ടത്തിൽ അനേകമുണ്ടു്. ഇവരിൽ മെസ്സേഴ്സ് ഡാക്ടർ കുഞ്ഞൻ പിള്ള, കെ. ജാർജ് എന്നീ രണ്ടുപേരുകൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവാർഹമാണു്. സാമ്പത്തികത്തകർച്ചയിൽ കടന്നുജനസാമാന്യം ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന ആധുനികകാലത്തു നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു പൊളിറ്റിക്കൽ അഡ്വൈസർക്കു് അയ്യായിരം രൂപായും ദിവാൻജിക്കു നാലായിരം രൂപായും എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡയറക്ടർക്കു മൂവായിരംരൂപായും പോലീസു കമ്മീഷണർക്കു ₹ വ ൦ ൦-ം ചീഫ് എൻജനീയർക്കു ₹ വ ൦ ൦ രൂപായും ദിവാൻജിയുടെ പ്രൈവറു സെക്രട്ടറിക്കു് ഇപ്പോൾ ഇരട്ടിശമ്പളവും കൊടുത്തുവരുന്നു. ഇതുപോലൊരുശമ്പളക്രമം തിരുവിതാംകൂറിൽ അല്ലാതെ കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ സാമ്പത്തികാധഃപതനസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു് ശമ്പളത്തോതു് കുറക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ വിഷമസ്ഥിതിയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു് ഞാൻ ചില നിർദ്ദേശങ്ങളെ മുന്നിട്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അനാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളെ നിർത്തൽ ചെയ്യണം. സകല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും ശമ്പളംവെട്ടിക്കുറക്കണം. ഉദ്യോഗത്തിനു തക്ക ആളുകളെ നിയമിക്കുന്നതിനു പകരം ആളിനു വേണ്ടി ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിക്കുകയാണു് തിരുവിതാംകൂറിലെ പതിവു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Komilezhathu Sankaran : ആളിനു വേണ്ടി ഏതെങ്കിലും ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയാമോ?

Mr. J. John Kattakayam : ഉദാഹരണങ്ങളും സുലഭമാണ്. ആസംഗതികളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചു പറയുവാൻ എനിക്കു സമയം ഇല്ലാത്തതിനാൽ വ്യസനിക്കുന്നു.

അതിഥിവന്നതെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ മേധാവിയായി ഇപ്പോൾ ഒരാളെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥ കൌൺസിലിലെ ഒരു അംഗവും പെൻഷൻപറ്റിയ ആളും ആയിരുന്നു. വന്യമൃഗസംരക്ഷകൻ എന്നൊരുദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കാൻപാടില്ലെന്നു കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറുകാലത്തു കൌൺസിലിലേയും അസംബ്ളിയിലേയും ജനപ്രതിനിധികൾ ഏകയോഗക്ഷേമമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടും അതിനെ എല്ലാംഗവണ്മെൻറു തൃണവൽഗണിച്ചു ഒരുവകക്കും കൊള്ളരുതാത്ത ഒരു പെൻഷൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചു. അങ്ങിനെചെയ്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണെനിക്കു ചിലസംശയങ്ങൾക്കുടിഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. സെൻസസ്സ് കമ്മീഷണരുടെ റിപ്പോർട്ട ഒരുഭാഗത്തു തിരുവിതാംക്കൂറിലുള്ള ഭൂമികളെ low land, middle land, high land എന്നിങ്ങനെ മൂന്നായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. Low land പടിഞ്ഞാറുഭാഗം മുഴുവനും സമുദ്രവും മറ്റു പ്രദേശങ്ങളും, പ്രായേണ കായൽ, തോട്ട ആദിയായ ജലാശയങ്ങളും, ഇവ വളരെ വളരെയുണ്ട്. അതിലെ ജലജീവികളെ സംരക്ഷിക്കാൻക്കുടി ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു നൂതനമായി ഏർപ്പെടുത്തുകയില്ലയൊ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അതിഥിസ്വീകരണഡയറക്ടർ, വന്യമൃഗസംരക്ഷകൻ ഈ ഉദ്യോഗങ്ങളും നിറുത്തണം. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിലുള്ള പെർസനൽ അസിസ്റ്റൻറന്മാരെ എല്ലാം കുറയ്ക്കണം. ടെമ്പററി സ്റ്റാഫ്കളും ഇപ്പോൾ ധാരാളമായി കാണുന്നുണ്ട്. ആദ്യം അതിനെ ടെമ്പററി ആയി വച്ചിട്ടു കാലാന്തരത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുപോവുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഇങ്ങനെ അനാവശ്യമായുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ കുറക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ള പക്ഷം അങ്ങിനേയുള്ളവയെ ഉടനെ കുറക്കുകയും ഇനിമേൽ ഏങ്കിലും അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യണം. ചില പ്രത്യേകവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെണ്ടു ചിലവിൽ വിദേശങ്ങളിൽ ആളുകളെ അയച്ചു പഠിപ്പിച്ചു വരുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ഉടനടി നിറുത്തേണ്ടതാണ്. ഉദ്യോഗം കൊടുക്കാമെന്നുള്ള ഗവർമ്മെണ്ടു വാഗ്ദാനംക്കുടാതെതന്നെ സ്വന്തംചിലവിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വിദേശത്തുപോയി ഏതുവിഷയത്തെപ്പറ്റിയും ശരിയായി പഠിച്ചു ഡിഗ്രിയെടുത്തുകൊണ്ടു വരുവാൻ ഈ നാട്ടിൽ ധാരാളം ആളുകൾ ഉണ്ട്. കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റുകാലത്തു രണ്ടു ആദായനികുതി ഇൻസ്പെക്ടർമാർ അനാവശ്യമാണെന്നു ജനപ്രതിനിധികൾ വാദിച്ചിട്ടും ഇവിടെ ഗവർമ്മെൻറു ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ എന്ന അഭിധാനത്തിൽ രണ്ടുപേരെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ രണ്ടുദ്യോഗങ്ങളും ആവശ്യമില്ലാത്തതാണ്; അവയേയും നിറുത്തണം.

ഇപ്പോൾ പോലീസു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലുള്ള ആറു എ. എസ്. പി. മാരേയും കുറക്കണം. ഈ എ. എസ്. പി. മാരെ കുറക്കണമെന്നു ഇതിനുമുമ്പു നിലവിലിരുന്ന ലജിസ്ലേറ്റീവു കൌൺസിലിൽ ഭൂരിപക്ഷപ്രകാരം പാസാക്കുകയും ചെയ്തുഎങ്കിലും ഇതുവരെ അതിനെ നടപ്പിൽ വരുത്താതിരുന്നതു കഷ്ടംതന്നെ. ആക്കിയാളജിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനെ നൂ വർഷത്തിനകം നിറുത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു ഫൈനൽ ഗവൺമ്മെൻറിൽനിന്നും ഉറപ്പുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതും ഇതുവരെ നടപ്പിൽവരുത്തിക്കാണാത്തതു തുലോം ശോചനീയംതന്നെ. ഇനിയെങ്കിലും ഈഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഉടനെ നിറുത്തേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു്. രണ്ടുതാലൂക്കിനുമാത്രമായി വച്ചിരിക്കുന്ന ദേവികുളം ഡിവിഷൻ തീരെ ആവശ്യമില്ലാത്തതാണു്. ഇപ്പോൾ പള്ളിവാസൽ-നേര്യമങ്ങലംറോഡു തുറന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഗതാഗതസൌകര്യം പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കോട്ടയംഡിവിഷൻറെ മുഴുവൻ ചാർജ്ജും ഒരു ഡി. എസ്. പി വഹിക്കുന്നു; ഈ സ്ഥിതിക്കു ഇതുപോലെതന്നെ ഡിസ്ട്രിക്ട് രജിസ്ട്രാർ ദേവികുളത്തെ ഭരിക്കുന്നു. ആലുവാ എക്സിക്യൂട്ടീവ് എൻജീനീയർ ദേവികുളംഡിവിഷൻറെ ചാർജ് വഹിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ മറുപല സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും മേലധികാരം ദേവികുളം ഡിവിഷനില്ല. രണ്ടു താലൂക്കുമാത്രം ചേർന്ന ദേവികുളം ഡിവിഷനുമാത്രം ഒരു മേധാവിയെ വച്ചിരിക്കുന്നതു തീരെ അനാശാസ്യമാണു്. അതുകൊണ്ടു ദേവികുളംഡിവിഷനെ കോട്ടയത്തോടുകൂടി ഘടിപ്പിക്കണം. റിട്രഞ്ച്മെൻറ് കമ്മിറ്റിക്കാർ അനാവശ്യമായ ഉദ്യോഗങ്ങളെ കുറച്ചു് പതിനഞ്ചു് ലക്ഷത്തിതൊണ്ണൂറായിരത്തി അറുനൂറിരുപ്പത്തിമുന്നുരൂപാ ആദായം വരുത്തുക ഒരു റിപ്പോർട്ടാണു ഗവണ്മെൻറിലേക്കു സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആ റിപ്പോർട്ടിലെ നിർദ്ദേശങ്ങളെയെങ്കിലും ഉടൻ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു് ഗവണ്മെൻറു് ഇതുവരെ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. തല്ക്കാലം ഇതു ഉടൻ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന ശമ്പളപ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തിഷ്ഠരണത്തിനായി ഒരുദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഒരു അനുദ്യോഗസ്ഥമെമ്പറും ഇല്ല. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ റിപ്പോർട്ട് ഇതു വരെ വെളിയിൽവന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും ഞാൻ അറിഞ്ഞിടത്തോളം തീരെ അന്യായമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ളതു്. അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ചുമാത്രമെ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പ്രവത്തിച്ചിട്ടുള്ളു എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ ശമ്പളമുള്ള ആളുകൾക്കു ശമ്പളം കുട്ടിയും താണതരം ശമ്പളങ്ങളും നിർദ്ദയം വെട്ടിക്കുറച്ചുമാണ് റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

നമ്മുടെ ദിവാൻജിഅവർകളും വത്തമാനപത്രലോകത്തെ ആദരിക്കുന്ന ആളാണെന്നു കാണുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. പൊതുജനപ്രതിനിധികളും വത്തമാനപത്രങ്ങളും ഗവണ്മെൻറും തമ്മിൽ സകലവിധത്തിലും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതാണു്. അതുകൊണ്ടു് അങ്ങയുടെ കാലത്തെങ്കിലും വത്തമാനപത്രറഗുലേഷൻ റദ്ദ്ചെയ്തു പത്രലോകത്തിനു സ്വാതന്ത്ര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കണം. ഈ മഹാനുഗ്രഹംചെയ്തുകൊടുക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. പത്രറിപ്പോർട്ടറന്മാർക്കു ജനപ്രതിനിധികൾക്കുള്ള കൂടുതൽ സൌകര്യങ്ങളും അനുകൂല്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കണം. കണിശമായും കൃത്യമായും ചോദ്യങ്ങൾ അയച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും കാരണം പറഞ്ഞു സെക്രട്ടറി അവയെ തള്ളിക്കളയുന്നു. ആ വിഷയത്തിൽ ഇപ്പോൾ അനുകരിച്ചുവരുന്ന നയം ഉപേക്ഷിക്കണം. പൊതുജനങ്ങളുടെ നാവുകളായ ഇവിടുത്തെ പത്രലോകത്തെപ്പറ്റി ഗവണ്മെണ്ടിനു ഇപ്പോൾ ഉള്ളതിൽ കൂടുതൽ മതിപ്പു പ്രദർശിപ്പിക്കണം.

Mr. V. S. Arumukham Pillai (*Tovala cum Agastisvaram*): It is really an achievement on the part of the Financial Secretary that he has been able to present us with a surplus budget and it is a matter for congratulation also that he has been able to show to the outside world that our present financial position is unquestionably sound. But what I would ask of the Financial Secretary is whether, after all, the budget is really a surplus budget and whether, after all, our financial position is unquestionably sound.

That the budget is really not a surplus budget but merely a manipulation of figures will be evident from a comparison of receipts under Cochin Harbour alone. As regards receipts from Cochin Harbour the figures stand as follows :—

The actual amount received for 1108 is Rs. 12,71,721.

The actual amount received for 1109 is only Rs. 9·09 lakhs, as against the budgeted amount of Rs. 14 lakhs, thus leaving a deficit of Rs. 4·91 lakhs.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. S. Arumukham Pillai.]

The budgeted amount for 1110 is Rs. 11 lakhs.

Now, in presenting the budget for 1109 the Financial Secretary was able to show a nominal surplus of Rs. 0·83 lakhs. But the revised estimate for 1109 shows a deficit to the extent of Rs. 5·11 lakhs. This heavy deficit is due to the deficiency to the extent of Rs. 4·91 lakhs in the Cochin Harbour receipts, that is, as against the budgeted amount of Rs. 14 lakhs we were able to receive only Rs. 9·09 lakhs.

It will be seen therefore that out of the total deficit of Rs. 5·11 lakhs in the revised estimate for 1109 the deficit in Cochin Harbour receipts alone contributed to the extent of Rs. 4·91 lakhs, the fall on account of other sources being only to the extent of a nominal sum of Rs. 0·2 lakhs.

For the year 1109 the Financial Secretary was able to manipulate the figures in the budget in such a way as to make both the Houses understand that the budget is only a surplus budget though a nominal one. But the fact remains, as could be seen from the revised estimate for 1109, that the budget shows a deficit to the extent of Rs. 5·11 lakhs. Similarly, I am afraid that the surplus worked out by the Financial Secretary to the extent of Rs. 2·60 lakhs is mainly based upon the anticipated share of the receipts of the Cochin Harbour to the extent of Rs. 11 lakhs. The Financial Secretary has offered no explanation for the fall of Rs. 4·91 lakhs in 1109 in the Cochin Harbour receipts and for the anticipated receipts of nearly Rs. 2 lakhs in 1110 over the actual receipts in 1109. If the actual receipts of 1109 alone is taken into consideration we will not have this surplus of Rs. 2 60 lakhs. I hope a satisfactory explanation will be offered by the Financial Secretary for the heavy fall in 1109 and for the anticipated increase in 1110.

Is the budget a balanced budget? No; is my answer. In presenting the budget estimate the Financial Secretary begins with the bombastic statement that the present economic situation has been taken into consideration to the extent possible in framing the next year's estimates of receipts and expenditure.

From the above statement one would at once expect some adequate remission in land tax, but to our utter disappointment the budget is most prominent by its absence. The most striking feature of the present economic situation is the sad plight of the agriculturists. Agriculture, our basic industry, has been hit hard. Agriculturists are now passing through a period of crisis unparalleled within living memory. A colossal fall in the price of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

agricultural produce, the like of which has not been witnessed before, coupled with the heaviest burden of taxation imaginable, have sunk the agriculturists in heavy indbetedness and abject poverty. The produce from land is now hardly sufficient to cover both the cost of cultivation and Government tax. The price of land has fallen by more than 50 per cent. For the payment of land revenue and interest charges on his debts the ryot has to sell double and treble the quantity. The outturn from land has not admittedly doubled and he is unable to keep up to his existing engagements. In most cases, as in Nanjanad, entire produce has to be sold to meet the assessment. Sometimes, even this is not sufficient. Any gold or other jewel has to be sold. The credit of land holders is utterly destroyed and this reacts on trade and other professions. I presume, the Government are fully aware of the existing conditions. In season and out of season, both in the Assembly and in the Council the miserable plight of the agriculturists has been dinned into the ears of Government. How is it then that our Financial Secretary has lost sight of it? Why is it then that our Government is coldly indifferent about it? In the sister State of Cochin we find provision being made for remission of land tax. In the sister State of Mysore the Government have appointed a committee consisting of officials and non-officials to enquire into the extent to which the fall in the price of agricultural produce has affected the resources, the debt obligation and the credit facilities of the land amongst cultivating classes in different parts of the State. They have further ordered remission and relaxation of rules regarding coercive process.

In contrast with the action taken in other places to relieve the agriculturists the indifferent and cruel attitude of our Government is ununderstandable. Is it then the opinion of our Government that our agriculturists do not stand in need of any relief? Or, is it the opinion of Government that our ryots are much better off? I should think, no.

Coming next to the question of school fees, court fees, stamps, registration fees and sundry other kinds of taxation, we find the very same rates prevailing. When the people have become impoverished and indebted, where is the justification for continuing these high rates? The burdens should bear some proportion to the capacity of the people to bear them. Thus, when there is no provision for any remission of land tax, for any reduction of school fees or court fees, how can the Financial Secretary be justified when he says that the economic situation of the people has been taken into consideration in framing the receipts?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. S. Arumukham Pillai.]

Let us then examine how far the Financial Secretary has taken into consideration the present economic situation in framing the expenditure. In view of the constant agitation carried on incessantly by popular representatives in the Assembly and in the Council one would naturally expect a great and substantial reduction in the salaries and the high cost of administration. There is only the loud talk of the careful husbanding of the resources. What we actually find is just the reverse The fact cannot be ignored that the only class now flourishing is the salaried officers, benefited by increase in salaries and fall in prices. Their salaries are now left untouched and unaffected. The reason is obvious. They are the persons to decide it. They constitute the Government and Government is powerful. People are powerless and consequently their cry is merely a cry in the wilderness. Now, it is high time that the salaries and travelling expenses should be reduced. In any case, the personal advantage of the few, *viz.*, the salaried officers of Government should not prevail as against the just claims of the people. Instead of reduction in salaries and abolition of unnecessary posts as has been agitated by the people, we find provision being made for still more new posts and gigantic schemes. These new posts and gigantic schemes may have their justification. Similarly, the appointment of highly qualfied foreigners on high salaries may be justified. But what I would ask the Financial Secretary is whether the economic situation of the people can afford it.

Now, already the people are overtaxed—taxed beyond their capacity and endurance, to the utmost of their resources, quite out of all proportion to their income and they are already groaning under it. Taxes must be based on the net income and levied in proportion to it and the cost of administration which the people are called upon to meet must be in proportion to the tax so based. This is not the case now obtaining here. The system of administration is top-heavy and the people are called upon to meet it. Whether it is possible for them or not is no concern of Government. When the ordinary and normal revenues are found to be insufficient to meet that heavy cost, the Government have resorted to fresh ones. It is as a result of this top-heavy administration we are now having that old barbarous tax which goes by the name of toll tax, a relic of Mahomedan and Moghul Emperors introduced amidst us. The system of administration and the cost of it have to be balanced in the interest of the tax-payer. That is the proper method and then alone can there be any real balancing the budget.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

But what is it that our Financial Secrerary has done? Did he take into account the taxable capacity of the people? Did he make any attempt to ascertain the net income of the people and adjust the tax in proportion to it and then adjust the expenditure in proportion to the tax so adjusted? Without these, how can there be a balanced budget? What he has done is to fix the expenditure as in normal times without taking into account the real economic condition and the capacity of the people and then force the people to pay for it. This is only increasing the impoverishment of the people and of the country's resources.

I may take this opportunity to point out to Government that there is already a strong feeling of indignation and discontent among the agriculturists, that the Government are not taking stock of their present depressed condition but they are burdening them with a land tax out of all proportion to their capacity. To fan the flame of discontent and indignation the Government have now instituted a net work of toll-gates—toll-gates with a vengeance.

When the price of land has fallen by 50 per cent., when the price of agricultural produce has fallen 50 per cent., and when the people are impoverished, where is the justification for the present high rates of assessment? Let it be remembered that the agriculturists are the backbone of the country. Let it also be remembered that the security, safety, peace and tranquillity of the country depend on the well-being of this agricultural community. If only the Government have the interest and the welfare of the country at heart, the first and foremost duty cast on them is to preserve the agricultural community from extinction. In spite of repeated agitation Government do not seem to realise the seriousness of the situation. Even in Europe a great change is discernible. One of the most striking things in Europe at present is the recognition of the importance of agriculture in the economic life of each country and the 'back to land' movement is spreading fast. When such is the case even in Europe, here in Travancore the agriculturists are being driven away from land by over-taxation.

The Council rose for lunch at 1 P. M. and reassembled at 2 P. M. with Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi, one of the panel of Chairmen, in the Chair.

Mr. K Madhavan Pillai (*Trivandrum*): Sir, I desire to make a few observations of a general character regarding the budget which has been presented by the learned Financial Secretary. I must, though with great reluctance, bring to the notice of the Council looseness of thought and carelessness of writing visible in the preparation of important financial statements bearing on

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Madhavan Pillai.]

the budget. I do so for the reason that at times these careless writings stand in the way of informed discussions on budget proposals. As an illustration, I may cite a passage which appears in the speech of the Financial Secretary, in relation to the imposition of a duty on matches. He says:—

"Government have passed the necessary legislation on the subject, adopting the British Indian Excise duty to come into force from the 1st April 1934."

If what the Financial Secretary says is correct, I am afraid, the duty on matches is not realisable. The man in the street knows how laws are enacted in this country and that a law enacted by Government is no law at all. Probably the old mentality of the official, sticks even though His Gracious Highness The Maha Rajah was pleased to delegate the function of legislation to a duly constituted legislature. There is another instance in which this sort of careless writing has stood in the way of proper discussion of the budget. Provision had been made in the budget for 1099 and expenditure incurred for preliminary preparations for starting a Health Unit in North Travancore. But in the present budget there is absolutely no mention of this matter. In regard to it what he says is :—

"Government have an idea"—a word which is put to different uses "to establish another Health Unit in North Travancore". It is possible that this idea which was floating in his mind at the time when he sat down to write his speech got lost subsequently in the process of hard cerebration which the exacting nature of his duties necessitates. In the budget there is no mention of this idea or of its off-spring, *viz.*, the expenditure of Rs. 5,000 incurred in the training of selected men. It was clear that the Government had intended to establish a Health Unit in North Travancore. But he probably relied on the word idea. There was only an idea. This idea taken in association with the preliminary preparation actually made involving expenditure of money, conveyed to the Council the impression that a definite assurance had been given to the representatives of the people on behalf of the Government by the Financial Secretary. It is a case of deliberately ignoring or going back upon a promise made to the representatives of the people. I say, Sir, we have a right to be better treated. At least a word of explanation was due. If promises are made by Government they are not to be broken. I refer to this matter to show how embarrassing is careless writing in the matter of debate. Sir, the budget appears to me to be an indication that the authorities are after all face to face with the real problems of the country. Some of the proposals contained in the budget carry with them great possibilitise

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of strengthening our national life. But I regret to find that provision had not been made in the budget for some of our fundamental needs. Sir, you must pardon me for making the observation that we in this small country are unfortunately over 50 lakhs and we promise to grow quickly, if mis-directed financial policy in reference to public health does not attract plague and pestilence to this country. We are face to face with the necessity of finding food and lodging for 50 lakhs of people. There is no denying the fact that the structure of our economic life stands dismantled. Depression or no depression, it is beyond the range of possibility to rebuild it on old foundations. We have to place our economic life on entirely new foundations, and for this we require money and talents of a high order. You cannot get anything for nothing, and genuine talent is a costly commodity. My regret is that provision has not been made in the budget for an adviser to Government on financial and economic questions. Sir, our needs are many and our resources limited. We must either expand the sources of our income or subject our finances to a most carefully and extremely prudent managenent in order that able management may take us to the extent that we desire. May I put a question to the Financial Secretary? Is he in a position to say that the financial administration of the country is sound? Can he say that every pie that is legitimately due to this Government reaches his pocket and can he at the same time tell me that every pie that leaves his pocket by way of public expenditure brings adequate and ample return? I am sure he will not be able to satisfy me. I speak from a deliberate conviction that the financial administration of this country is weak, inefficient, defective and unsuited to modern conditions. I may, Sir, bring to the notice of the Government one or two instances where revenue legitimately due to Government is lost on account of supineness or addiction to routine on the part of those responsible for financial administration. The number of tanks big and small in this country situated in Poramboke lands is legion. If only the Government had sold the right to grow and catch fish in these tanks it would have brought a large amount of money. It would have provided employment to a few people, reduced unemployment to that extent, provided a nourishing food and done nobody harm. It would have also brought to the banks and bunds of tanks care-takers who would have done their best to prevent breaches of bunds for fear that their wealth would be washed away. Why should this money be lost to Government and why should it go into the pockets of the rogues of the localities? There are in this country about 193 public markets. There are again markets labelled private and these

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Madhavan Pillai.]

number 328. Out of these public markets Government derived, in 1108 an income of Rs. 81,000 and odd. From nearly double the number of private markets Government derived a revenue of only Rs. 4,000. The enormity of loss to the Government on account of the neglect of this source of income is illustrated by the fact that a market in Neyyattinkara which was yielding the Government about Rs. 84 in the shape of annual license fees is giving to my friend Mr. N. K. Padmanabha Pillai, President of the Municipal Council, Neyyattinkara, an yearly income of about Rs. 8,600. What is apparent in this phenomenon is the craze for patronage. While a man with a School Leaving Certificate is ordained a Guru, the man who spurned the school master is kicked up to fortune by the grant of a license to conduct a private market. This is why revenue is lost. I ask the question does every pie that leaves the treasury bring an adequate return. I say it does not. Sir, the method of raising revenue by finding out new sources, examining the existing sources in reference to their future yield and the application of revenue raised to the practical needs of the country in such manner that it will bring the best possible return to the State and increase its material prosperity ;—are these I ask functions which ought to be regarded as a subsidiary occupation for one who is Account Officer, Chief Audit Officer, President of the Land Mortgage Bank, Organiser and Controller of the Government Insurance Department and what not? It is a wonder that he is able to bear all this strain and signs of exhaustion are unfortunately visible. Sir, unless you are prepared to place the financial administration of the country on a sound basis there is no hope for this country. To keep the financial organisation inefficient is to incur grave responsibilities ; for a misguided financial policy is bound to have its repercussions on feelings and sentiments and create political discontent. I am very sorry that Government have not cared to provide funds for the appointment of a Financial Adviser to Government entirely independent of and dissociated from the Account Officer. The incident which happened in an institution under the very nose of the Account Officer may be called to mind. For seven long years the accounts of an institution yielding an annual revenue of Re. 1 lakh had not been audited and the result is that funds have disappeared probably not to return. A bridge that was built in my village collapsed just about the time its final bill was passed. Did any body care to trace the destination of all the money spent on account of this bridge? Was anything done to find out who was responsible for the collapse of the bridge so soon

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

after the construction of the bridge? There are any number of incomplete works of the P. W. D. now lying abandoned. Who is responsible for this? Large amounts of money are spent for acquisition of land for public purposes and land thus acquired has been left unused. Who is responsible for these things?

Instances may be multiplied of grave neglect in spending public funds which establishes the extreme necessity for strengthening and reorganising the financial administration of the State. There are some other problems to which I should like to draw your attention and in respect of which I find no provision made in the budget. For the last several years, land is passing from the hands of the agriculturists to the non-agriculturists and during the last two years, that is to say in 1107 and in 1108, 74158 acres of land have passed from the hands of the agriculturists to the non-agriculturists. I do not see any move on the part of Government which will show that they are alive to the gravity of the danger that is threatening the agricultural industry of the country. Provision has not been made for an examination of the question why the traditional agriculturist is parting with his land. There is again a process of conversion of paddy lands into garden lands going on everywhere. This is a country where rice is the staple article of food for all classes and in normal times we import paddy worth between 3 and 4 crores of rupees. If paddy land is systematically destroyed, what is going to be our position in regard to our food supply? This is a question that Government have not considered. Some provision ought to have been made with a view to discover why the ryots are converting paddy lands into garden lands.

Sir, the revenue of the State is made of several items, the chief among them is land tax. It is time that we consider whether land tax in its present form can be continued and whether Government will be able to realise this amount year after year. Holdings are being minutely sub-divided so much so that the producer is also the consumer and there is nothing left for the cultivator to pay tax from. This is a condition which requires the careful consideration of Government. Whether holdings should be allowed to be so minutely sub-divided or whether there ought to be a minimum extent below which they ought not to be sub-divided are questions which Government do not seem to have considered. These problems are not to form the spare-time occupation of an Account Officer.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, this is the second annual budget that has been placed before this House by the Honourable Financial Secretary for our consideration. The statement that he has made, while presenting the budget at the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Parameswaran Pillai.]

joint sitting of the two Houses of Legislature, except for the manipulation of certain figures contained therein, is totally barren of any striking feature or phenomenal changes. Is there anything in it, I ask, that strikes the imaginative mind? No new scheme or difinite policy is enunciated for the coming year. Some lakhs of rupees are proposed to be collected or rather to be squeezed out of the people by way of tax or other revenues and to be mainly spent for the cost of general administration which, since the last budget, has been enormously enhanced by the creation of several unnecessary and high posts, without caring in the least to liberate sufficient public funds for beneficent schemes of social and economic development. When all around us we face nothing but acute depression, deep suffering on the part of the people, I ask the Financial Secretary whether he has any proposals to make so as to alleviate the growing miseries of the people. Absolutely none. The comfortable and cool atmosphere under the sweep of the electric fans in the various Public Offices and the extravagant salaries and other privileges allowed to our officers are mostly responsible for this kind of forgetfulness on their part, and in that, our Financial Secretary perhaps has only erred in common with his comrades.

The Financial Secretary's budget speech closes with a bold and liberal note of optimism. He seems to lack no courage in telling us that "On the whole it is gratifying to note that our present financial position is unquestionably sound". For the reckless audacity with which our Financial Secretary has made this statement, when the whole country is groaning under the weight of economic depression which to quote his own words, is "unprecedented alike in its extent, its duration and its intensity," he certainly deserves the congratulations of this House. Sir, he has been telling us almost the self same story year after year. In spite of the slight of hand and feats of jugglery in the manipulation of figures displayed in presenting a surplus budget last time we have now to face a huge deficit to the extent of Rs. 5 11 lakhs during the current year. When, owing to the depression, there is heavy fall or decline in revenue in almost every source, whether it be under Customs, Stamps, Registration, Abkari, Opium or Anchal and disproportionate increase in every head of expenditure, how could one reasonably expect a surplus of Rs 2·60 lakhs in the coming year? If we examine the budget too closely we will be able to discern that had it not been for the financial jugglery and the inspiration which led our Financial Secretary to treat the expenditure on such schemes as the Trivandrum Electric and Telephone

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Schemes, the Quilon Electric Scheme and the Pallivasal Hydro Electric Scheme as investments on reproductive works, we would, no doubt, have been landed in a tremendous deficit not of Rs. 5·11 lakhs as now admitted by the Financial Secretary but 4 or 5 times that. In view of the prevailing economic depression and the anticipated fall in revenue under various heads, the year 1110 is also likely to close with a big deficit. These situations have no doubt necessitated our Government to fall back on their reserve funds and to recoup the same by diverting the accumulated Railway Sinking Fund.

The diversion of the Railway Sinking Fund is certainly an act of unwise statesmanship, if not a stupendous and colossal blunder. By this step it has become practically impossible for the State to redeem the Shencotta-Quilon Section of the Railway. No doubt the Financial Secretary got an opportunity to thank Sir C. P. Ramaswami Aiyar in public, but it does not bring any credit or honour to the Travancore Darbar to own that it had to wait all these years, nay even for decades, for a Sir C. P. Ramaswami Aiyar to come and interpret to it that after all there is no legal obligation on the part of our Government to purchase the Shencotta-Quilon Section of the Railway, but that it may do so at its option. We are not prepared to accept this interpretation so long as our Government do not care to disclose the superior advantages of such a diversion.

Mr. M. Govindan: May I know from the member whether it is the interpretation that he will not accept?

Mr. M N. Paramesvaran Pillai: Not only that. To say that the Travancore Darbar did not understand the obligations arising out of the agreement into which they entered with open eyes is indeed disgraceful.

Sir, to say that in 1912 when Sir P. Rajagopalachari opened this Railway Sinking Fund he did not understand the terms and implications of the agreement is to throw calumny on the memory of one of our ablest Dewans. The Railway Sinking Fund which is the accumulated saving from the taxes paid by the present generation cannot be better utilised than for the alleviation of the distressing conditions of the people now. It is an unsound financial policy to spend anything from the reserve funds towards reproductive schemes, benefit of which will be fully enjoyed by future generations. Such schemes have always to be designed and undertaken with loans floated for the purpose. In spite of the Financial Secretary's assurances of advancing prosperity, we feel rather pessimistic about the future of our finances. The State expenditure has, after 1095, increased by 46 or 50 per cent. From the Administration Report for the year 1108 and also from the Budget

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

Speech made by the Financial Secretary, we learn that owing to the enormous expenditure incurred in connection with the recent Viceregal Visit and the Pallikettu Ceremony of Her Highness the First Princess, owing to the steady increase of expenditure in the Royal Stables and on account of His Highness the Maharaja's tours outside the State and also on account of the rapid and tremendous increase in the number of costly appointments and huge pension lists, the State treasury is badly in need of immediate replenishment. That certainly explains why, instead of adopting relief measures to help the people, the Government have decided to add to their burden by imposing excise duty on matches and cardāmoms and so forth.

Sir, if we review the events of the past 12 months we will find that every action of Government has been calculated to defy and flout public opinion. From the statement of expenditure placed before us at the last session of the Council in Edavam, we observe that the Government have spent more than 2 lakhs of rupees without consulting this Council upon matters which *prima facie* do not appear to be in any way urgent. Numerous general as well as local grievances have been ventilated both in this House and in the Assembly from time to time but very few of them have been remedied or attended to. Works which have been agreed to and provided for in the previous budgets have been indefinitely and deliberately put off on the much accustomed or usual plea of "want of funds", whereas the Government do not seem to have any scruples in spending large sums of money on appointments and patronage.

We have been repeatedly telling the Government that they should cut down their expenditure on salaries, pensions and appointments, yet every time we feel that our voice is only a voice in the wilderness, the Government always having their own ways. Notwithstanding the solemn assurance to the contrary given to this House by Government, have they not created the post of the Game Warden even before the representatives of the people reached their respective homes after the last Budget Session and put in a superannuated man there ? Long before the last Budget Session the local newspapers were giving the news about the appointment of a 7th Judge in the High Court and soon after the Session was over that appointment also became an accomplished fact. So also, if I remember correct, the present Commissioner of Police on his present high salary, was asked to take charge from his predecessor while the Assembly was in full session. In none of these cases our Government had the courage to take the opinion of this House.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

This time also just a couple of weeks before the budget was placed in our hands, we were informed that a new department "The State Guests Department" has been created and placed under a superannuated Directress. If you only go through the memorandum regarding the formation of this department published in the Government Gazette dated 5th Mithunam 1109 you will at once be convinced that this department is nothing but a sheer waste of public money. The Chief Engineer, the Commissioner of Devicolam, the Division Peishkars, the Superintendent of the Guest House, the P. W. D. Division Officers, the Tahsildars and others are still there to attend upon the guests as they have been doing hitherto. Provision is also made for the creation of special officers when distinguished personages visit the State. Why then, I ask, are such sinecure appointments created by Government, more often even against the rules of the Service Regulation? Over and above the pension, the Directress is to get a fat pay and allowance, the aggregate of which would exceed the amount of pay that she was getting on the date of superannuation. How is the appointment of a Directress going to be of any special advantage in the efficient catering to the comforts and convenience of the State guests is a matter on which every one of us would very much like to be enlightened. Even if the Government really thought that such an appointment was necessary, why did they not select a young and active individual, either from the existing service or from outside its panel instead of going in for a superannuated person? If, in the opinion of Government, superannuation made the newly appointed Directress unfit to be the Lady Principal of a college, I wonder how she will be better fitted to run with the guests from one end of the country to the other.

It is notorious that in Travancore appointments are very often created more to accommodate and patronise favoured individuals than to meet the necessities created by the exigencies of public service, so much so that in the liberal extension of this vicious system of patronage, our public service has now come to possess numerous unnecessary offices. It is, indeed, strange to note that in several cases, even after retirement, such favoured persons continue, always undeservingly, to enjoy this kind of patronage. I am aware of about a dozen instances of superannuated persons having been blessed with re-entertainment in important places in our public service. In our country having the best intelligentsia, one is tempted to ask when one sees such injustice whether after all the service of any one has become so absolutely indispensable as to make our Government always swerve from the path of duty and public morality. Some of our officers think, and that too very strongly that they are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

holding their appointments as a matter of right and that they and their kith and kin are specially sent down by Providence to rule us at our expense. I only sympathise with them. They forget that many of them are there by sheer accident and not by birth or by Providential dispensation ; and every one of them, if only he takes a retrospect, will find something or other in his life to hang his head down in shame.

The powers of the Retrenchment Committee appointed in 1931 were very much restricted and it had not the full authority to apply the pruning knife in every place. A thorough enquiry is, therefore, necessary to nip the public service of its ever growing surplusage. Time and gain it has been said on the floor of this House and elsewhere in the press and platforms by responsible citizens that our administrative machinery has become very expensive owing chiefly to the high salaries in the upper grades of service. Even without much enquiry or investigation one could say without the least fear of contradiction that such offices as the 7th Judge in the High Court, the Game Warden, the Superintendent of Stationery and Printing the Directress of State Guests, the managers and personal assistants in the offices of the various heads of departments and a host of such others could be easily done away with, without in the least impairing the efficiency of service. In the matter of pay and pension everybody will agree with me in expressing the view that our administration is top-heavy and overmanned and is too costly for our revenues I do not think I will be misunderstood in any quarter when I say that the salaries and allowances fixed for our present Dewan Sahib and the Legal and Constitutional Adviser to His Highness the Maha Raja are so big that our poor State can ill afford to maintain them. This is a point on which, I am sure, even the holders of such offices will have no difference of opinion. The salaries attached to very many other offices are also big. Almost 96 lakhs of rupees are now annually spent on salaries alone and more than 14 lakhs of rupees are distributed as pension. Practically half the revenue is thus annually expended for patronage. This is what I rightly characterised in my last budget speech as the policy of robbing Peter and paying Paul. The salaries of our offices were fixed at a time when the prices of commodities were very high. But now that they have gone down by 50 or 60 per cent. substantial cuts in salaries and pensions could be easily made and any move in that direction cannot be denounced as unjust or unwise.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The State is now making expensive recruitments in the public service by taking in too many Europeans and outsiders. This practice once discontinued seems to have been revised by our Government in recent years. The Government have to spend on such appointments not only huge sums as salaries, but equally big amounts as allowances, pensions, pensionary contributions and the like. In our poor, small State we have at present more than 16 European officers drawing very big salaries and allowances and more than half a dozen outsiders drawing equally high salaries, not to speak of the numerous other offices held by non-Travancoreans in the lower ranks of service.

The interests of the tax-payer demand that salaries and pension charges should be brought down. The pension rates should be immediately reduced from the present percentage to at least thirty-three and one third per cent. of the pay. While suggesting this reduction in pension, I would like to avail myself of this opportunity to urge before the attention of Government that a joint contributory system should be intrduced under which each employee of theirs should be made to contribute regularly a fixed amount or a specified percentage from his pay towards his pension while the Government, as the employing agency, should contribute the balance. While such contributory systems are accepted in many countries, here as matters stand, the whole pension expenditure is borne entirely from the public exchequer.

Chairman : Your time is up.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, the Financial Secretary has made a speech, in support of his budget proposals for the coming year, which is less dry and more pleasing than usual. But, in his attempt to state clearly some of the activities which the Government propose to enter into during the coming year, he has made his position less secure and more dangerous. Sir, I am not at present going to enter into a detailed discussion of his various proposals, for they have been very severely criticised by members here and in the other House. I would only ask one direct question in the face of the several admissions made by the learned Financial Secretary in his speech, viz, after all, what has he done by way of remedying the difficulties due to the present economic depression ; does he realise that he is living in a State which is generally recognised as part of the modern world or does he imagine that he is in the 18th century ? That is the only question which I honestly put to the Financial Secretary. Sir, in paragraph 8 of his Budget Speech, he states—I am only picking out a sentence here and a sentence there, from his speech, to advance my argument—

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

"The demands of the several departments.....

"were very carefully scrutinised....."

This and other similar statements in his speech will show that economy is preached in the abstract. But the demands for expenditure have been made very specific and detailed, and hence more effective. Several of the provisions in the budget estimate and many of the observations in the Financial Secretary's speech are opposed to all accepted canons of public finance. It is very regrettable that in the preparation of the budget estimate for the next year the Financial Secretary's counsels were merely directed by the momentary fluctuations of affairs in Travancore alone. That is the reason why I put the question whether he was aware of the economic and financial policy pursued by the modern world during these days of serious economic depression. A careful reading of the Budget Speech will also reveal the desperate efforts made by the Financial Secretary to cure the present economic evil by a sort of mental treatment. It is that kind of mental outlook which has let him to say that, in the coming year, the revenues will improve by Rs. 3·07 lakhs. He says he has carefully considered the demands for expenditure put forward by the various departments and has adequately provided for all of them. In short, he proposes to collect Rs. 232 and odd lakhs next year, he proposes to make adequate provisions for all the departments and thus budget for an expenditure of Rs. 230 and odd lakhs and he proposes to add Rs. 2 and add lakhs to our surplus. Sir, what a glorious picture during this time of acute economic depression? This reminds me of the story of the boy who told his playmates with an amount of pride and sadness "we always have chicken on Sundays but only the preacher eats it." Sir, I will leave our finances here.

The second statement made by the Financial Secretary, which I would next refer to and which has been already quoted by many of my friends here, is his admission that the present economic depression is unprecedented alike in its extent, duration and intensity. The Financial Secretary also admits that the prices of commodities still remain very low; in other words, agricultural products are very cheap. We all know, Sir, that cocoanuts are cheap, and paddy is very cheap. Yet, we find that our children going to their schools hungry and half-fed for want of these very cheap cocoanuts and paddy with which our markets are now being dumped. In all earnestness, Sir, I ask the question, what has the Financial Secretary

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

done or has attempted to do for the people in spite of what he calls "our unquestionably sound finances."? Has the Government machinery taken any definite step, be it foolish or wise, have they done anything to show that they are alive to the real situation in the country? That is my question, Sir. Have the Government considered why things are so cheap and still the people are starving? Sir, our Professors will call this evil by the name of underconsumption and a collegiate way of saying it is that the people who need things have not got the money to purchase them. Sir, what have the Government done to enhance the purchasing power of the people or to enhance the prices of commodities in the country? So far as I can see the Government still continue, in a sort of half-hearted manner some of the insignificant measures which they have been adopting even before the economic depression set in. They disburse about Rs. 7½ lakhs by way of loans; Rs. 3 lakhs through the Land Mortgage Bank, Rs. 3½ lakhs as agricultural loans, Re. 0·5 lakh as industrial loans and another Re. 0·5 lakh as miscellaneous loans. Evidently the underlying idea of Government is that this money, provided by them, will filter down to the masses and enhance their purchasing power. Unfortunately, Sir, that is far from the truth. These moneys are either with some of the Government departments or with some bank subject to the control of Government, so that unless adequate security is offered the loans will not be available at all. Sir, the provision for such loans is not a novel method. Further, how are these loans going to enhance the purchasing power of the people ?. And where does all this money come from? Is it not the tax-payers' money? We all know, Sir, that the Government, with all the expert advice available to them, produce Anchal stamps and envelopes, stamp papers and Government Gazette and we know the income from these. For the rest it comes to this. We tax ourselves to get money to provide ourselves with. I need only state the proposition in order to realise the folly of it all.

There is, it cannot be denied, a lot of capital in the country. Still the people have lost their purchasing power. How is it? It is all due to the various acts of commission and omission on the part of the Government. Sir, look at the fabulous sum of Rs. 55 lakhs in the Anchal Savings Bank, carrying an interst of 3½%, paid at the expense of the tax-payer. And, what do the depositors do with the interest they get annually? They re-deposit it in the Savings Bank, so that practically they get compound interest. At this

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

rate, the present sum of Rs. 55 lakhs will in 25 years' time become Rs. 250 lakhs, an amount equal to the annual income of our State. Further, Sir, all the banks in the country are now over-flowing with deposits, which they get at very low interest ranging between three and three and a half per cent, per annum ; but they do not lend for anything less than 15 to 18 per cent, interest. What has the Goverament done to control these Banks ? This is an act of omission, on the part of Government, referred to by me. The first step that the Government should now take is to ask all these depositors in the Savings Bank to take back their deposits.

Secondly, they must see that the private banks do not advance loans at more than a particular rate of interest. Having done this, the whole problem is not solved. Everybody knows that we are keeping a mint. The price of silver is cheap. Why not we mint Travancore coins and put in circulation to such an extent as will be sufficient to double the price of commodities. For instance, the money that would fetch a particular measure of a thing will then fetch only half of it.

Mr. R. Nilakanta Pillai: Should the Travancore coins have any relationship to the coins prevalent in British India ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Yes. I thought that the question will come and it has come. I am ready to answer the question, but it is a very important and a thorny question so that I may not be expected to answer it now. I can make a speech by way of answer if there is time. I think I would be able to get the time for that during the course of the session. I ask the question where the Rs. 40 lakhs of surplus cash with the Government is put? Is it not in the Imperial Bank ?

Mr. R. Nilakanta Pillai: That is the cash balance.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: The budget shows that there is a cash surplus. Where is it placed ? Let the Financial Secretary say that we have no cash surplus, that our treasuries are tottering and that we have nothing in the Imperial Bank. Sir, I ask the question whether at present our coins have any relation to the coins obtaining in British India or not. We cannot prevail on the banks in British India to accept our coins. But we can see that the Imperial Bank here accepts our coins on the security which our State will stand for. That is why I stated without explaining it further that it is not a question which can be answered by a single sentence. What I want to press on the attention of Government is that some sort of action whether wise or foolish is better than

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

mere words. These things are being attempted by every State during these days of economic distress and we are away from it in this 20th century.

Sir, another subject which has received the applause of many members in this House and elsewhere is the programme of industrialisation which is very clearly visible in the speech of the Financial Secretary as also from the pages of the budget. My humble view is that we are thereby taken back to the position which nations occupied in the 18th century. I say that this State, internationally dependent and helpless as it is, cannot enter into any big programme of industrialisation and I say apart from industrial agriculture and development of cottage industries, if our finances are going to be committed to a big industrial programme, it would be a first class blunder. Sir, the Financial Secretary with reference to the starting of the Rubber Factory states that several points are in favour of the proposal. He says :

> "In view of the good quality of the rubber produced in the State, the facilities for transport, the cheap and educated labour available and the protective duty on all imported rubber goods, it is hoped that the factory would work at a reasonable profit and prove conducive to the economic prosperity of the State."

Sir, every point is disputable and it will be challenged later on. Now, in the present position of the world conditions, the unemployed millions clamour for work which cannot be given. Rich capitalists work their factories and every article they turn over adds to the confusion of a world which does not know what to do with all this merchandise that nobody wants. Now forgetting what they preached in the 18th century, the professors in their lectures, the journalists in their articles and even the essayists are beginning once more to speak of the virtues and wisdom of hand work. They cite the examples of France, Italy, and other countries which were once denounced as backward but are now envied, for they are less industrialised and less standardised. Their agricultural life is still independent and real, simple and rustic so that a stoppage of industry does not bring the whole economic life of the country to a stand still. Thus what big nations have given up, this small State proposes to take up. See the humour of it. So any programme to industrialise the country should be proceeded with great caution, but at the same time the whole energy and resources of the State should concentrate upon agriculture and allied cottage industries. Moreover nothing succeeds like success. When I think of these and the arguments of the Financial Secretary and the kind of expert advice which is available to the administration from its services, I am reminded of a story told to American children about President Roosevelt and his Brain Trust. One foggy morning in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

New York harbour a boat which was bringing from Europe six hundred statesmen to discuss with the President collided with a boat with 600 intellectuals who were on their way to Washington to advise the President. The two boats sank in the harbour. What do you think happened? The next day the 600 statesmen were found floating on the proposals they brought, for they were hollow, and the 600 intellectuals were keeping themselves from drowning by clinging to their theories, for they too were hollow. So I say the words and sentences, ideas and arguments in the Financial Secretary's speech are light but Government should take care that the learned Financial Secretary is not made to eat his own words.

Mr. Kattiyattu Sivarama Panickar (*Vaikam cum Shertallai*): With commendable skill has the Financial Secretary, attempted to present the budget before us and convince us that after all, we need not be anxious of our exchequer and that our finances are unquestionably sound. Though I am willing to appreciate the lucidity of the sentence with which he has expressed that idea, I am sorry I am unwilling to share its optimism and say that the budget estimates are either unobjectionable or are satisfactory. If it were not for the unforeseen expenditure in connection with His Excellency the Viceroy's visit or the Pallikettu ceremony or the expenditure under Panivagai items, I am sure our Financial Secretary would have produced a net surplus of not less than Rs. 5 lakhs even this year. He however anticipates a surplus of Rs. 2½ lakhs next year.

But, Sir, at a time of frightful economic depression, when every trade is dislocated, when the money market is tighter than ever, when in consequence the people's sources of revenue are falling further down, the Financial Secretary seems to be anxious to produce a surplus budget probably just to show to the world, here and outside, that our finances are stable, that we need not be afraid of any financial trouble and that our country is, so to say, free from the operations of world depression.

Sir, the facts are just the other way. He who runs may read the indigence, the poverty and the famine conditions prevailing in most parts of the State. By squeezing the people's resources through coercion and reducing expenditure by starving nation-building activities, any financier in any country can very easily show a credit balance and say that our finances are sound and the country prosperous. But it is a false prosperity and as such no indication that the people are prosperous. If the prosperity on the other hand were due

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to increased production or increased commerce, the prosperity of the people and the State would have been identical. The income from the development departments invariably forms an index of national wealth and the fact that the income from these departments has almost been stationary for some years in the past and is now steadily going down year after year, suggests that there is something radically wrong in that direction. As regards the income from customs items we see that there has been, in spite of a better developed harbour this year, a distinct fall of nearly Rs. 2,40,000. On what data does the Financial Secretary anticipate an increase of revenue from the Cochin Harbour is not clear. Well, Sir, whatever might be our quota on the duty on matches, I might assure you that the income from customs is not going to reach the budgeted revenue. Similar, Sir, will be the case with regard to the income from all other main heads of revenue. More so will be the case with regard to the income from Stamps and Registration. What we see this year is a distinct fall under this item to the extent of Rs. 1,40,000 and odd. But here the Financial Secretary, making a manipulation of the figures by reducing the income under Stamps and by showing an increase of revenue under Registration, anticipates the same figure next year. It is common knowledge that if there is a fall in income under Stamps, there will be a corresponding fall in income under Registration as well. Yet how he arrives at that figure and says that the income from the two items will be equal to the income that we have derived this year is a real mystery.

Mr. R. Nilakanta Pillai : Has the sale of court fee stamps anything to do with registration ?

Mr. Kattiyattu Sivarama Panickar : What I wish to point out, Sir, is this —that acording to conditions obtaining at present there is no likelihood of any transaction becoming better next year unless by a magic wand our Financial Secretary or any other gentleman comes to our rescue and saves the situation.

What I wish to emphasise is that in the present circumstances the anticipated revenue can never be reached next year. The only possible course open will therefore be to curtail all recurring expenditure, to reduce the salaries of high paid officers and to enforce wise economy. The pruning knife must be applied then and there. Even supposing the anticipations of the Financial Secretary are going to be true, I ask why is he so much enamoured of a surplus budget especially in these days of acute economic stringency when every country will even go in for a loan to advance money to the poor ryots of the country to benefit them? Here I ask the same question that was put forward by my friend Mr. K.P. Nilakanta Pillai.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kattiyattu Sivarama Panickar.]

What has the Government done to combat the evils arising out of the economic depression? What does it show? Does it not show that they do not realise the actual situation of the people in the country and feel for them? They are not taking any steps to solve the present situation. I mean the Government are not proposing to do anything to combat the evils to satisfy the people. They keep silent over the whole question. It is a very hard fact, Sir. They do not seem to sympathise with the hard lot of the people. But here, I shall be failing in duty, if I don't confess that this year's budget makes a departure from its traditionary conservatism and makes a lump provision of Rs. 2½ lakhs for starting a Rubber Factory. Well, this is a step in the right direction. It will go a great way to find work for our unemployed young men and at the same time to find a ready market for the produce of our country. This again is an indication that the Government are slowly opening their eyes towards industrialising our country. But what we want is a more liberal and a bolder policy. Definite schemes must be formulated to turn to good use all the cocoanuts and other staple commodities produced in the country. If this is done we need not be anxious of economic depression. If Government are helpless to find remedy from without, it must be sought from within. All the staple products can be consumed in the country itself. That I suppose, Sir, they are capable of. Sir, there is yet another thing which the Government ought to do immediately to save the people from penury and ruin. Our people are bad economists. They do not know how to adjust themselves with their environments. Their commodities do not sell, their lot is very hard, yet they are never prompt to adjust themselves to live according to the income they derive. I believe some propaganda work has to be done in this direction. The Government with the co-operation of responsible citizens of the country should do propaganda work to educate the masses to make them realise their real situation to enable them to live a life of thrift and economy. Much can be done in this way to improve the financial outlook of individuals constituting the people.

Chairman: Your time is up.

Mr. Kattiyattu Sivarama Panickar: Sir, I shall try to wind up my speech in one minute. I wish that the Officers of Government try to move very freely amongst the people to ascertain their wants and seek means to remedy them. It will go a great way to establish a better and healthier relationship between the ruler and the ruled. It seems

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that some of the officers think that they are meant for other purposes. Though I do not wish to mention personalities, yet in order that I may not be misunderstood, I wish to add that the Police Commissioner is a rare person in mofussils and that he seems to think that he has been imported only to coach his assistants. What the nature of the coaching is, the world is yet to know. Coming as I do from a mofussil part, I wish to cite one instance in point.

Chairman: Your time is up.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: It was with very great interest and anxiety that we were waiting to see the budget for the ensuing year and it was with still more interest that we heard the speech delivered by the Financial Secretary at the joint session of the Legislature. Anxiety and interest were evoked in us for we expected a fair, prosperous and progressive budget—prosperous, progressive and fair to the people to be placed before the Legislature under the able guidance of Sir Muhammad Habibulla, the Dewan of Travancore. But, we regret, the budget was not only not fair and prosperous and progressive but it was rather retrograde in pursuing a policy of enhancing the level of taxation by introducing new taxes and raising the cost of administration by creating new appointments in the teeth of opposition of the non-official members of both the Houses. To speak frankly and sincerely, Sir, there is unrest in every part of Travancore, and there is clamour and murmur in the mind of every Travancorean about the raising of the level of taxes and realising the tax by means of oppressive and coercive methods by heartless Revenue Officers by selling the valuable movable and immovable properties of the agriculturists and spending the money thus realised without any scruple for pomp and pleasure and for obliging the favourites of the State officials. The subjects of His Highness the Maharaja are proverbially loyal and law-abiding. It is high time, Sir, to stop the policy of the Government in trying their patience and driving them to corners so that they may turn their back and become disloyal. We are really proud, Sir, in having a man of allround fame, vast experience and unrivalled capacity to steer the administrative machinery; and we are still more proud Sir, in having another personage of equal if not more fame and prestige as the Legal and Constitutional Adviser to His Highness the Maharaja. Excuse me, Sir, when I say that these officers are not able to deal with the important political questions of the State and solve them in favour of the Government and enrich the coffers of the State without taxing the people, but by giving them a helping hand and relieving them from their heavy indebtedness. Our vanity in having the services of such officers vanishes and we have begun to feel the high

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

expenditure met by the Government amounting to Rs. one lakh and twenty-five thousand for maintaining them. The important political questions that I referred to are the revival of the Interportal Convention, the revival of the Periyar Lease and the revival of the Kannan Devan Hills Concession. Instead of the Financial Secretary thanking the Legal and Constitutional Adviser for the representations he is said to have made on behalf of this Government to the Government of India, the whole people of Travancore would have thanked the Legal and Constitutional Adviser and the Dewan of the State if they could bring out any changes in the above conventions and concessions which were brought about by the foreign administrators against the interest of the State and which have been working very hard against the State interests for the last half a century. We are at a loss to know, Sir, whether the Financial Secretary, a subordinate officer of the State, was in order in thanking the Legal and Constitutional Adviser for the representations he is said to have made concerning the railway question when the matter itself is a subject of controversy and on the face of your admission in the Lower House that you yourself feel doubtful as to the matter. A casual reader of the political and constitutional history of Travancore will admit in one moment that there cannot be a medium between His Highness the Maharaja and his Minister on the one side and the Government of India on the other to make representation concerning political matters. Referring to the budget I said that it is not prosperous or progressive. The subject has not provided any tangible relief to the growing population of the State. A mere thought of the growth of the population and the means of their subsistence is alarming. Though Travancore stands 19th in extent when compared to other Indian States she holds the third rank in the matter of population. Hyderabad stands first, Mysore stands second, but Mysore and Hyderabad are 11 times and 4 times bigger than Travancore. Concerning density, Travancore holds the second position to all other Indian States, she heads the list in regard to all other British Indian Provinces and she holds the 4th position when compared with India and other foreign States. Travancore stands next to England and Wales in regard to density—the density in England and Wales is 686 per square mile and Travancore 668 per square mile. Though Travancore is an agricultural country the area per head of population of arable land is only 0·43 of an acre which is the lowest in the whole world other than Japan. Though Japan stands equal in this respect to Travancore the out-turn is 4 times larger than that of Travancore. Concerning the increase of population the increase from Census to Census was phenomenal.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

May I question, what provision is made to the growing population for their gloomy future? Travancore may boast of having maintained two white elephants and they are granted; but the provision made for them is scanty—I mean agriculture and industry. Out of the 230 lakhs of rupees paid for the expenditure in the next year only Rs. 1,86,000 and odd and Rs. 1,45,000 and odd are allotted for expenditure of the Agriculture and Industrial Departments. Even out of the whole of this portion, a large portion goes by way of salaries and travelling allowances and other miscellaneous expenses to officers leaving a small balance which is allotted to this department for the development of agriculture. With this scanty provision how can it be possible to show an increase in the out-turn of agriculture. Speaking of industries, all industries undertaken by the department have failed without any exception, not to speak of the silk worm industry, leather tanning industry, honey industry and so on. The Travancore Sugars industry is not coming up chiefly for the reason of failure to get adequate supply of raw materials. Mr. N. S. T. Chari is running about to gather as much raw material as possible, from corner to corner and pillar to pillar. It was only after a very long time that Travancore was able to find that it is not possible to supply raw materials for the sugar factory.

To speak about the Rubber Factory to be established from the next year onwards.

Mr. R. Nilakanta Pillai: Is it not possible for the people in South Travancore to supply all the raw materials that the sugar factory may require?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Yes, Sir, it can be supplied provided the communities other than the Nadar community are also trying to supply. But there is no other hope of getting raw materials.

Mr. Komilezhathu Sankaran: Does the member think that if free licenses are granted for tapping of sweet cocoanut toddy ample raw materials will be available for the sugar factory?

Chairman: You need not answer that question. Please continue to speak about the general discussion.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: There was a proposal to cultivate sugar-cane. But that was subsequently dropped. Another proposal was made by Mr. N. S. T. Chari that an experiment may be conducted as to whether it could be possible to take out sugar from cocoanut. I have to point out that matter has not engaged the attention of the Government. And if that proposal is brought into effect, I can say, that the cocoanut cultivators may, to a very great extent, be saved.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

Then I have to say a word about the way in which these industries are started and worked out. All industries are started without any data whatsoever or without knowing anything about it. And the way in which these industries are started is also in a half-hearted manner. With regard to the Travancore Sugars, I may say, it was contemplated by Dewan Mr. T. Raghaviah, the foundation stone was laid by Dewan Mr. M. E. Watts, the factory was opened by Dewan Mr. V. S. Subrahmanya Aiyar, and it was worked out by Dewan Mr. T. Austin. Now it has become the lot of the present Dewan to find out raw materials for the working of the factory. In the same way, all the other industries are seen to have been proposed in a half-hearted and stingy way. We have a formidable rival in the rubber trade to compete with and that is Japan. Japan has flooded her rubber materials throughout the world, so much so that even England could not compete with her. What are the data for Travancore in regard to the source of raw materials in this direction? What about the capital and at what time these industries can be worked up? Suppose the man who is appointed to work up the factory finds it difficult to work in Travancore. In that case who is the other person to work it up? Even with all the facilities that we may have in the shape of electrical and other appliances and Engineers, who is to do such a big work, if the former refuses to work it up? I earnestly request Government to think over the matter in all these aspects before committing to such a tremendous scheme.

Mr. K. K. Thomas (*Nomniated*): What has the member to say in respect of the recommendations of the Economic Depression Enquiry Committee regarding the rubber production?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: I have only to say that these recommendations are made without knowing actually the details of the industry; that is my point. They had no idea of the details of each industry.

Then a word about the administrative machinery. We have been agitating for the last 50 years against the importation of foreigners into our country. Travancore has become a laboratory where experiments are being conducted by the outsiders. For instance the Police Commissioners are always brought from British India and they remain for a short period to be again replaced by a fresh man from outside. It has become the policy of late to import the heads of departments as well. We have to pay even Rs. 32,000 to the Director of Public Instruction, we have to pay Rs. 20,000 to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the Police Commissioner Rs. 21,000 to the Chief Engineer as if Travancore cannot find capable men in her own land. Even after spending one-fourth of the revenue for education what is the use that we derive?

Mr. Komilezhathu Sankaran: Is it not generally the fact that justice is always meted out at the hands of foreigners in Travancore?

Chairman: That question does not arise.

Mr. Komilezhathu Sankaran: Another question, Sir. May I know from the member the defects of importing foreigners as heads of departments in Travancore?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: The administration becomes costly. They have no knowledge of the local conditions. They come with certain motives which are quite against Travancore. We find that they are not able to keep the department in such a manner so as to maintain even discipline. We have heard in the Lower House and elsewhere, Sir, how corruption is prevailing in the Police Department and in other departments. If the Commissioner is not able to keep his department free from corruption what is the fun of having such a costly officer as the head of the department? And it is indeed the case everywhere. We have heard our present Dewan having expressed in more places than one that he can tolerate stupidity but not dishonesty. And we pray that the prevailing corruption be put down with an iron hand. With these words I take my seat.

Mr. M. P. Madhavan Pillai (*Tiruvalla cum Pattanamtitta*): സർ, ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി ഈ സഭയുടെ പഠിപ്പിലോചനക്കായി സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ബഡ്ജറ് അനുസരിച്ച് ൨൦,൦൦൦-ൽ പരം ശുപാർശയും അടുത്തകൊല്ലം ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. എന്നാൽ ഹൃദയമോ, ദീർഘദൃഷ്ടിയോ, കർത്തവ്യബോധമോ ഉള്ള ഒരു ഗവണ്മെൻറാണ് അടുത്തകൊല്ലത്തേ ഭരണം നടത്തുന്നതെങ്കിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മിച്ചംവരുത്തുന്നതിനുസാധിക്കയില്ലാ എന്നു നിശ്ചയമായും പറയാവുന്നതാണ്. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവുകൊണ്ടും, കാലവൈപരീത്യംകൊണ്ടും, കൃഷിച്ചിലവുകൾപോലും കൃഷിക്കാക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു ലാൻറ്റവന്യൂവകുപ്പിൽനിന്നും ഒരുകാശുപോലും കുറക്കാതെ മുഴുവൻസംഖ്യയും ഈടാക്കുന്നതു ഹൃദയശൂന്യതയല്ലേ? ഇങ്ങനെ കൃഷിക്കാരനേ ഞെക്കിഞെരുക്കി ഗവണ്മെൻറിന് ആദായം ഉണ്ടാക്കി അനാവശ്യമായ ഉദ്യോഗംസൃഷ്ടിച്ച് മാസപ്പടിയും സ്കീ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. P. Madhavan Pillai.]

ട്ടുപടിയുമായി വീതിച്ചുകൊടുക്കുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നത്. അതു ദീർഘദൃഷ്ടിയുള്ള ആരെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതാണോ?

ജനങ്ങളുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ഭരണംനടത്തുന്ന ഗവണ്മെൻറിനു കർത്തവ്യബോധമുണ്ടെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള പതനത്തിൽ ജനരക്ഷയേ വിഗണിച്ച് അവരുടെ വസ്തുവകകളും മറ്റും ലേലംചെയ്തു റവന്യൂ ഈടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമോ? അതുകൊണ്ട് ഏതുവിധത്തിൽ നോക്കിയാലും ലാൻഡ് റവന്യൂവകുപ്പിൽനിന്നും ഈടാക്കുവാൻപ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു, ൩൦,൦൦൦ രൂപാ ഈടാക്കുന്നതു് ശരിയല്ലെന്നും, അതിൽ ഗണ്യമായ ഒരുഭാഗം വകവച്ചുകൊടുക്കേണ്ടിവരുമെന്നുമാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്.

ഏറുമതിത്തീരുവയിനത്തിൽ ൧,൧൦,൦൦൦-ൽപരം രൂപാ ഈടാകുമെന്നു ഗവണ്മെൻറു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ൧൦൦-നാളികേരത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ വിലയായ ൧൫ രൂപായിൽ കൂടുതലായ വില ൩൦ കൊല്ലത്തിനുമുൻപ് നാളികേരത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റുമാനുവൽ ൧-ാം വാല്യം ൧൩-ാം പുറത്തുനിന്നും കാണാവുന്നതാണ്. നാളികേരത്തിന്റെ വില ഇത്രമാത്രം അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു് ലോകത്തു് മറ്റെങ്ങും ഇല്ലാത്ത ഏറുമതി തീരുവ നിരുത്തൽചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഈ സഭയുടെ അഭിപ്രായത്തെ ഗവണ്മെൻറു ഇതുവരെ ഗണ്യമാക്കീട്ടില്ല.

൧൯൩൦-ൽ നാളികേരത്തിന്റെ താരിപ്പുവില കണ്ടിരുന്നകാലത്തു ൫൧-രൂപാ ആയിരുന്നതു് ക്രമേണ വർദ്ധിപ്പിച്ചു് ൧൯൩൩-ൽ രൂപാ ആക്കുകയും പിന്നീടു പലപ്രാവശ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ മുറവിളിയുടെ ഫലമായി ൧൯൩൪-ൽ ൯൩-രൂപാ ആയി കുറക്കുകയും ചെയ്തു, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കൊപ്രായുടെവില ൭൫ രൂപായിൽ കൂടുതൽ ഇല്ലെങ്കിലും താരിപ്പുവില ആ പഴയ ൯൩-രൂപായിൽനിന്നും കുറക്കാതിരിക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

ഏറുമതിത്തീരുവ അഞ്ചുശതമാനത്തിൽ കൂടുതലായി ചുമത്തുകയില്ലാ എന്നു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറുമായുള്ള കരാറിനെ ഈ കൃത്രിമതാരിപ്പുവിലനിമിത്തം തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെൻറു ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില കൂടുന്നഉടനേ താരിപ്പുവില കൂടുന്നതിനു താല്പര്യംപ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഗവണ്മെൻറു നാളികേരത്തിന്റെ വില ക്രമാതീതമായി ഇടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും മൂന്നുവർഷക്കാലമായി തീരുവകാര്യത്തിൽ യാതൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കരുമുളകിനു വിലക്രൂടിയപ്പോൾ താരിപ്പുവില അഞ്ചുരൂപായിൽ നിന്നും പത്തുരൂപാ ആയി വർദ്ധിപ്പിച്ച ഗവണ്മെൻറു അതിൻെറ വില കുറഞ്ഞിട്ടു മൂന്നുകൊല്ലത്തിൽ അധികമായിട്ടും ആ വിവരം അറിഞ്ഞതായിട്ടേ ഭാവിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഗവണ്മെൻറിൻെറ നയം ജനക്ഷേമത്തിനും നീതിക്കും യോജിച്ചവിധം രൂപവൽക്കരിക്കയാണെങ്കിൽ തീരുവഇനത്തിലുള്ള ആദായത്തിൻെറയും ഒരു വലിയ പങ്കു കുറഞ്ഞുപോകുന്നതാണു്.

പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും കാളേജുകളിലും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഫീസ്സു പകുതി ആക്കണമെന്നുള്ള കഴിഞ്ഞ ശ്രീമൂലംഅസംബ്ലിയുടെ തീർച്ചയേ ഗവണ്മെൻറു സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം ആ ഇനത്തിലും വലുതായ ഒരു സംഖ്യ കുറഞ്ഞുപോകുന്നതാണു്.

ഇപ്രകാരം ജനക്ഷേമകരങ്ങളായ പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുകയും ബഡ്ജറു ബാലൻസ്സു ചെയ്യുകയും വേണമെങ്കിൽ ചിലവിനങ്ങൾ കുറക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അനാവശ്യ ഉദ്യോഗങ്ങൾ കുറക്കുക, തീരെ താണ ശമ്പളക്കാരൊഴിച്ചു് ബാക്കിയുള്ളവരുടെ ശമ്പളത്തിൽ ശരിയായ കുറവുവരുത്തുക, ആഡംബരച്ചിലവുകൾ മാറ്റിവയ്ക്കുക മുതലായകാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെൻറു ഒരു ധീരമായനയം കൈക്കൊള്ളുന്നപക്ഷം ഇവിടത്തെ സാമ്പത്തികവിഷമത്തിനു വളരെ ആശ്വാസം ലഭിക്കുന്നതാണു്.

അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ ഒരു റബ്ബർഫാക്ടറി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേ ണ്ടി ലക്ഷം രൂപാ ബഡ്ജറിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഗവണ്മെൻറിൻേറയും പ്രജകളുടേയും ശ്രേയസ്സിനു ഉപയുക്തങ്ങളായ ഈവക വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ദൃഷ്ടി മേല്ക്കുമേൽ പതിയുമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കയും വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

തിരുവിതാംകൂർരാജ്യത്തേപോലെ ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന വേറേ ഒരു രാജ്യം ഉണ്ടോ എന്നുള്ളതു് സംശയമാണു്. ആളൊന്നിനു അര ഏക്കർ ഭൂമിപോലും ഇപ്പോൾ ഇവിടെഇല്ലാതാണിരിക്കുന്നതെന്നു കണക്കുകൊണ്ടു കാണാവുന്നതാണു്. ഈ രാജ്യത്തു കൃഷി ഏറ്റവും അഭിവൃദ്ധിയിൽ ഇരുന്നകാലത്തുതന്നെയും ഉല്പന്നങ്ങളായ ആഹാരസാധനങ്ങളും മറ്റും ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനു മതിയാകാതെയാണു് ഇരുന്നിട്ടുള്ളതു്. നെല്ലു്, അരി മുതലായ സാധനങ്ങൾ അന്നും നാം വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു വരുത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് അനുഭവസിദ്ധമാണല്ലോ. ജനസംഖ്യയുടെ കുറവും തന്നിമിത്തം ആളൊന്നിനു ശരാശരിക്കു ഉണ്ടായിരുന്ന ഭൂമിയുടെകൂടുതലും മണ്ണിൻെറ വീര്യക്കൂടുതലിനാൽ വിളവിൻെറ കൂടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഗലും ഉണ്ടായിരുന്ന അന്നത്തേ അവസ്ഥ ഇതായിരുന്നുവെങ്കിൽ ജനസംഖ്യ ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചും തൻമൂലം ആളൊന്നിനു ഭൂമി വളരെ കുറഞ്ഞും തുടർച്ചയായുള്ള കൃഷിയിൽ മണ്ണിന്റെ പ്രതിപുഷ്ടിയും കുറഞ്ഞ് വിളവുതീരെ മോശമായും ഇരിക്കുന്ന ഇന്നത്തേ അവസ്ഥ എത്രമാത്രം ശോചനീയമായിരിക്കണമെന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതാണല്ലോ.

പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഉന്നതിക്കു ഒഴിച്ചുകൂടാത്തവയാണെന്നിരുന്നാലും അവയുടെ ഗുണങ്ങൾ ജനങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിക്കണമെങ്കിൽ അവയ്ക്കു തക്കതായ പരിതഃസ്ഥിതികൾകൂടി അവക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് എത്രയും അത്യാവശ്യമാണ്. വസ്ത്രധാരണത്തിനും, ആഹാരത്തിനും യാതൊരുവകയുമില്ലാതെ പട്ടിണികൊണ്ട് കാലംകഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഇവിടത്തെ സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് ഇലക്ട്രിക്കലൈറ്റിന്റേയോ, വലിയ ഉയരംകാംക്ഷിക്കുന്ന വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും വരുത്തുന്ന വമ്പിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയോ സാന്നിദ്ധ്യംനിമിത്തം എന്തു പ്രയോജനമാണുണ്ടാകുന്നതു്?

Mr. Tariatu Kunjitomman (*Nominated*): രാജ്യഭരണത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഇവിടെ ദീർഘമായ വിമർശനങ്ങൾ നടന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവയെല്ലാം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു് സമയം കളയണമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഏറ്റവും പ്രധാനമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ചില സംഗതികളെ ജനക്ഷേമത്തിനും രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സിനുമായി പ്രത്യേകം ഗവണ്മെൻറിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാമെന്നാണ് വിചാരിക്കുന്നതു്. ജനങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്ക് അവശ്യം വേണ്ടതായ ചിലവുകൾക്ക് വലിയ ലുബ്ധുകാണിക്കാതെ മിച്ചം വരുന്ന ഒരു ബഡ്ജറു തയാറാക്കിയിരിക്കുന്നതു് ശ്രേയസ്കരംതന്നെ. മെഡിക്കൽ, സാനിട്ടറി, പബ്ലിക്ക് വർക്സ്, എഡ്യൂക്കേഷൻ മുതലായ ഇനങ്ങൾക്ക് അടുത്തവർഷവും ചിലവിൽ വലിയ കുറവു ബഡ്ജറിൽ വരുത്തീട്ടില്ല. രാജ്യമൊട്ടുക്കു ക്ഷാമം ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഈവിധം ബഡ്ജറു തയ്യാറാക്കുവാൻ സാധിച്ചതു് ആശ്വാസജനകമാണ്. എന്നാൽ ഈ ബഡ്ജറിൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന വരവു് പരിതസ്ഥിതി മേലിലും ഇങ്ങനെതന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറിനു ലഭിക്കുമോ എന്നും ഗവണ്മെൻറിനു ചിലവിനങ്ങളിൽ ലുബ്ധുകാണിക്കാതിരിക്കാൻ തരപ്പെടുമോ എന്നും വളരെ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മുതലെടുപ്പു പ്രധാനമായി എക്സൈസു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ലാൻഡ് റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഉണ്ടാകേണ്ടവയാണ്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവുകൊണ്ട് കർഷകന്മാർ മിക്ക കൃഷികളേയും കുറച്ചുകളയും. ഇഞ്ചി മുതലായ കൃഷികൾ ഇപ്പോഴെ കുറച്ചിരിക്കുന്നു. ചുക്ക്, മുളക്, കൊപ്ര മുതലായവയുടെ തീരുവയിനത്തിലാണ് എക്സൈസിലെ മുതലെടുപ്പധികവും. വിലക്കുറവും വിളവുകുറവുംകൊണ്ടു തീരുവ ഇനത്തിലെ വരവു കുറയാതിരിക്കയില്ല. അബ്കാരി ഇനത്തിലെ വരവും ക്ഷാമം നിമിത്തം കുറയുകതന്നെചെയ്യും. ഭ്രാന്തികൃതിയും എത്ര നിർബന്ധിച്ചാലും ശരിയായീടാകുമെന്നു വിചാരിക്കാൻപാടില്ല. അതുകൊണ്ട് കർഷകന്മാരുടെ രക്ഷക്കായി ഇപ്പോൾതന്നെ എന്തെങ്കിലും ശരിയായി ചെയ്ത് അവരുടെ കഷ്ടത തീർത്തെങ്കിൽമാത്രമെ മുതലെടുപ്പു പ്രതീക്ഷപോലെ ഉണ്ടാകൂ. ജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നെങ്കിലും അവരെ സഹായിക്കത്തക്കവണ്ണം ഗവണ്മെൻറിന്റെ ധനസ്ഥിതി തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നതു് ജനങ്ങൾക്ക് ആശ്വാജനകമാണ്. ഗവണ്മെൻറിന്റെ ധനസ്ഥിതിയെ ആശ്രയിച്ചല്ലാതെ ജനങ്ങൾക്കെന്തെങ്കിലും സഹായം ലഭിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ തരമില്ലല്ലോ. രാജ്യം ഒട്ടുക്കു ബാധിച്ചിട്ടുള്ള ക്ഷാമം ഏതുവിധത്തിൽ തടുത്തുനിത്താമെന്നു ഗവണ്മെൻറു ശരിയായി പര്യാലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ഗവണ്മെൻറു പര്യാലോചിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിലേക്കു ശരിയായ മാർഗ്ഗം പ്രയോഗിച്ചുകാണാത്തതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെൻറ് ഇതേവരെ അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളൊന്നും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ല എന്നുവേണം വിചാരിക്കുവാൻ. ഈ ക്ഷാമത്തെ നീക്കംചെയ്യുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്തെല്ലാമാണെന്നു ഗവണ്മെൻറു ഗാഢമായി ആലോചിച്ച് ഉടനെ നടപ്പിൽ വരുത്തണം. സമയം ഇനിയും നീട്ടിവയ്ക്കരുതു്. എനിക്ക് ഈ വിഷയത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം.

കരം ഇളച്ചുകൊടുക്കുക, ശമ്പളങ്ങൾ കുറയ്ക്കുക മുതലായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ക്ഷാമനിവാരണത്തിനായി ഇവിടെ പലരും നിർദ്ദേശിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരുകൊല്ലത്തേക്കോ രണ്ടുകൊല്ലത്തേക്കോ, ഉള്ള ക്ഷാമമാണെങ്കിൽ ഇവയെല്ലാം ഒരുവിധത്തിൽ മതിയെന്നുവയ്ക്കാം. എന്നാൽ ഈ ക്ഷാമം പല കൊല്ലങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു ക്ഷാമമായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ കരം ഇളയ്ക്കുന്നതിനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കുന്നതിനും സംഖ്യയേയും കാലത്തേയും ആശ്രയിച്ചിടത്തോളം ഒരു ലിമിറ്റു വയ്ക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ. ഈ സ്ഥിതിക്കു ക്ഷാമനിവാരണത്തിനായി നാം മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളേയും ആരായേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കർഷകരെയാണു ക്ഷാമം നല്ലവണ്ണം ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ഇവിടുത്തെ ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും കൃഷിക്കാരാണ്. കൂലിക്കാരെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, കൂടുതലും പട്ടണത്തിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൂലിക്കാരായി കഴിയുന്നുണ്ടായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ, പബ്ലിക്ക് വർക്സിലുംമറ്റും ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കുറെ കൂലിക്കാരേയും കാണാം. എങ്കിലും ഭൂരിപക്ഷം കൂലിക്കാരും കൃഷിവേലചെയ്തു കഴിയുന്നു. ഭൂമി ഉടമസ്ഥർമാത്രമല്ല, അവരെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന ഈ ജോലിക്കാർക്കും, അതായത് കൃഷിക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കായി വെട്ടുകത്തി, കലപ്പ, മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ നിലംപുരയിടങ്ങളിൽ കൂലിവേല ചെയ്യുന്നവർ, പാട്ടക്കാർ ഇവർക്കുമൊക്കെ, വലിയ ക്ഷാമം ഉണ്ട്. ഇതിനെന്താണു നിവൃത്തി? ഇതിലേക്കു ഭൂസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കുമുഖേന എന്തെങ്കിലുംചെയ്യാൻ കഴിയുമോ എന്നു ഗവണ്മെൻറു ഗാഢമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ഗവണ്മെൻറ് ഒരു വലിയ തുക ഇതിലേയ്ക്കു നീക്കിവയ്ക്കുമോ എന്നുചോദിച്ചാൽ തൽക്കാലം ഗവണ്മെൻറിനെക്കൊണ്ടു കഴിയുന്നതല്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഡിബഞ്ചർലോൺ ഏർപ്പെടുത്തി പിരിച്ചു കൃഷിക്കാരുടെ ഭൂമി ജാമ്യംവാങ്ങി ചുരുങ്ങിയ പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കാൻപ്രയാസമില്ല.

Mr. Komilezhathu Sankaran : ഭൂസ്വത്തു ജാമ്യബാങ്കുകൊണ്ട് ഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാക്കല്ലാതെ പ്രയോജനമുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാർക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രയോജനമനുസരിച്ചാണ് ഈ രാജ്യത്തെ പൊതു ഐശ്വര്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്.

Mr. Komilezhathu Sankaran: ഇവിടെ ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാർ എത്രപേരുണ്ട്?

Mr. Tariatu Kunjitomman : വളരെപ്പേരുണ്ട്. അതിന്റെ കണക്ക് സെൻസസ്സ് റിപ്പോർട്ടെടുത്തു് നോക്കിയാൽകാണാം.

Mr. Komilezhathu Sankaran: അതുകൊണ്ട് ഏതു ലക്ഷമേ ഉള്ളുവെന്നറിയാമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : അവരെത്രപേരുണ്ടായാലും ശരി, ഞാൻ പറയുന്നതു് ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാരും അവരെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്നവരുമാണ് ഈ രാജ്യത്തു മഹാഭൂരിപക്ഷവുമെന്നാണ്.

Mr. Komilezhathu Sankaran : ഭൂസ്വത്തുക്കളുടെ വരവിൽനിന്നും അതിന്റെ ചെലവു തള്ളിയാൽ ഗവണ്മെൻറിലേക്കു ബാക്കിവരുന്ന സംഖ്യ എന്താണെന്നു പറയാമോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഇവിടെ അതറിയേണ്ടതില്ല. എന്റെ പ്രസ്താവനകാം മുഴുവനായിട്ടില്ല. അതുകഴിഞ്ഞു് ചോദ്യങ്ങാം ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ ഉത്തരം പറയാം. ഇപ്പോാം എനിക്കുകളയുവാൻ സമയമില്ല.

Mr. Komilezhathu Sankaran : ഒരു ചോദ്യംകൂടി, ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാക്കുവേണ്ടി ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും എന്തെങ്കിലും ചിലവാക്കുന്നുണ്ടോ? ഭൂമിയിൽനിന്നും ഗവണ്മെൻറിലേക്കു കിട്ടുന്ന ആദായത്തിൽകവിഞ്ഞു് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നു് മെമ്പറിനു് അഭിപ്രായമുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാക്കു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ചെയ്യുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങാംകൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടായാൽ അവരോടു പലപ്രകാരേണ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നവരായ സകല ആളുകാംക്കും പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നാണു് ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാക്കു ചെയ്യുന്ന ശരിയായ സഹായങ്ങാംകൊണ്ടു് രാജ്യത്തിനു പൊതുവിൽ ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻപറയുന്നു. അതാണു് ഇവിടത്തെസ്ഥിതി. ഇനിയുള്ള ചോദ്യങ്ങാം അവസാനത്തിൽ ചോദിച്ചാലെ ഉത്തരംപറയൂ.

അതുകൊണ്ടു് ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാരെ സഹായിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിനു ഗവണ്മെൻറു് ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥൻറെനിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചാൽമതി. ഗവണ്മെൻറു് ഒരു ലോൺ ഏർപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ മൂന്നോ മൂന്നരയോ പലിശയ്ക്കു ആവശ്യമുള്ള സംഖ്യ കിട്ടും. അതു തിരിയെ ജനങ്ങാംക്കു നാലോ നാലരയോ പലിശക്കു ഭൂമിഈടിന്മേൽ കൃഷിക്കാക്കു കൊടുക്കാം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ജനങ്ങാം ഇപ്പോാം കൊടുത്തുവരുന്ന ഫറു പലിശയിൽനിന്നു ജനങ്ങാംക്കു രക്ഷകിട്ടും; ഗവണ്മെൻറിനു നഷ്ടവുമില്ല. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവുകൊണ്ടു് കടത്തിൻറെ പലിശകൊടുക്കുവാനോ കരംപോലും കൊടുക്കുവാനോ ജനങ്ങാംക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. കൃഷിക്കാരിൽ വലിയ ഭാഗം ജനങ്ങളും ഇപ്പോാം കടത്തിൽ ഉഴപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്. നൂറു രൂപാ ഭൂമിയിൽനിന്നും ആദായം കിട്ടികൊണ്ടിരുന്നവക്കു ഇപ്പോാം ഫറു രൂപാ കിട്ടുന്നില്ല. ആയിരംരൂപാ വിലയുള്ള സ്വത്തു് ഇരുന്നൂറോ മുന്നൂറോ രൂപായ്ക്കു ഈടുകൊടുത്തിരിക്കും. ഇരുന്നൂറു രൂപായുടെ പലിശകൊടുത്തുതീർക്കാനുള്ള ആദായംപോലും ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവുകൊണ്ടു ആ വസ്തുവിൽനിന്നും കിട്ടാതെവരികയും തൽനിമിത്തം നിസ്സാരവിലക്കു വിറ്റുപോകയും ചെയ്യുന്നു. ഈവിധത്തിലുള്ള ഭൂമി വില്പനയാണു് കോർട്ടുമൂലം ഇപ്പോാം അധികമായി നടക്കുന്നതു്. ഇതു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

വലിയ നഷ്ടമാണല്ലോ എന്നുവച്ച് പലരും മുരുങ്ങിയവിലക്കു വസ്തുക്കൾ തിരുകൊടുക്കുകയോ നടപ്പു പണയംകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. രജിസ്ട്രേഷൻവകുപ്പിലെ കഴിഞ്ഞ രണ്ടുകൊല്ലത്തെ റിപ്പോർട്ടുകൾ നോക്കിയാൽ ഓരോ ആണ്ടും നൂറ-ആയിരവും ഒരു-ആയിരവും ഏക്കർ ഭൂമികൾ കൃഷിക്കാരല്ലാത്ത ആളുകൾക്കു ചെന്നുചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ സംഗതി ആ റിപ്പോർട്ടുകളുടെ രണ്ടാംപേജിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: ഇങ്ങനെ കൃഷിക്കാരുടെ ഭൂമി എല്ലാം പണയംകൊടുത്തു് പണംവാങ്ങുന്നതു് അവർ തുലയാനുള്ള ഒരു പണിയല്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : ആരും നഷ്ടപ്പെടാതെ എല്ലാവർക്കും നല്ലതുവരാനുള്ള പദ്ധതിയാണല്ലോ ഗവണ്മെൻറു സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്. അതാണു് പറയുന്നതു്.

Mr. Komilezhathu Sankaran : അതു ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാർക്കു മാത്രം മതിയെന്നാണോ മെമ്പറിൻെറ അഭിപ്രായം?

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഒടുവിൽ ഉത്തരം പറയാം.

മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സിൽനിന്നും രാജ്യഭാരം കയ്യേറപ്പോൾ ട്രസ്റ്റുഫണ്ടുജാമ്യബാങ്കിലേക്കു ഒരു നല്ല സംഖ്യ തുക്കെയിൽനിന്നതന്നെ കൂട്ടിച്ചുകൊടുക്കയുണ്ടായി. ഈ കർഷകരാജ്യത്തിൻെറ ശ്രേയസ്സിനു ഈ സ്ഥാപനത്തിൻെറ അഭിവൃദ്ധി എത്രയും അത്യാവശ്യമായ ഒരു കാര്യമാണെന്നു് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടതന്നെ ഇതുകൊണ്ടു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കിതരികയായിരുന്നു എന്നുവേണം വിചാരിക്കുവാൻ. ചെങ്കോട്ട-കൊല്ലം റെയിൽവേ വാങ്ങുന്നതിനായി സൂക്ഷിച്ചുവന്ന ഫണ്ടു് മറുകാര്യങ്ങൾക്കായി, അതായതു് ഇലക്ട്രിക്കു് സ്കീമിലേക്കും മറുമായി, വിനിയോഗിക്കാമെന്നുവച്ചതു അഭിനന്ദനീയംതന്നെ. ഭാവിയിൽ വലിയകാര്യങ്ങളൊക്കെ സാധിച്ചുകൊള്ളാനായി ഒരു വലിയസംഖ്യ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടു് ജനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊള്ളട്ടെ എന്നും പറയുന്നതു് ലുബ്ധംപിടിച്ച ഒരു കാരണവൻെറ നയമാകുന്നു. ആ നയം സ്വീകരിക്കാതെ വേണ്ടകാര്യങ്ങൾക്കുടനെ വിനിയോഗിക്കുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടാക്കിയവരെ അഭിനന്ദിക്കുതന്നെവേണം. ഹൈഡ്രോ ഇലക്ട്രിക് സ്കീം മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലേയും ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലേയും കൃഷി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വ്യവസായങ്ങൾക്കും നാനാമുഖങ്ങളായ ജീവിതസൌകര്യങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും ഉതകുന്ന ഒരു സ്കീമാണെന്നതിനു സംശയമില്ല. അനേകം ജനങ്ങൾക്കു ഇതുകൊണ്ടു ഉപജീവനമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാവുന്നതാണു്. ഗവണ്മെൻറു് മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലും ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലും തെക്കു കോതയാറണക്കെന്നപോലെ വലിയ ചിലവുകൾ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ള ആക്ഷേപവും ഈ സ്കീംകൊണ്ടു് നീങ്ങിട്ടുണ്ടു്. മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലെ ഭരണാരംഭകാലത്തു കല്പിച്ചനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഈ വലിയസ്കീം പൂർണ്ണമായി നടപ്പിൽ വന്നുകഴിയുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിനെ ഐശ്വര്യത്തിലും നാഗരീകത്തിലും എത്രയും ഉന്നതമായ നിലയിൽ എത്തിക്കുമെന്നതിനു സംശയമില്ല. കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ഇതു പൂർത്തിയാക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു ശ്രമിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. മറ്റാരോ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു ഓരോവകുപ്പുകളിലേക്കുള്ള ഗ്രാൻറുകൾ വരുമ്പോൾ പറയാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ക്ഷാമോദ്ധാരണത്തിനായിട്ടാണു ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു് ഒന്നാമതായി ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. അതിലേക്കു ഒരു കോടിയോളം രൂപാതന്നെ ലോൺ ഏർപ്പെടുത്തി ഗവണ്മെൻറു പിരിക്കണം. ഒരു കുളത്തിൽ പത്തു് മത്സ്യം കിടപ്പുണ്ടെന്നുവിചാരിക്കുക, അവ പലസ്ഥലത്തും ക്രൂടക്രൂടെ പൊങ്ങുകയും താഴുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആ കുളത്തിൽ അനേകം മത്സ്യങ്ങൾ കിടപ്പുണ്ടെന്നു നമുക്കു തോന്നിപ്പോകും. അതുപോലെതന്നെ ഒരുകോടിരൂപാ കടമെടുത്തു ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പുറത്തുവിട്ടാൽ ഇരുപതോ ഇരുപത്തഞ്ചോ കോടിരൂപായുടേ മറിവു രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്നതും ക്ഷാമത്തിനു വലിയകുറവും തൊഴിലുകൾക്കഭിവൃദ്ധിയുമുണ്ടാകുന്നതാണു്. അങ്ങിനെ ഉടനെചെയ്തു കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കാതിരുന്നാൽ അവസാനമില്ലാതെ അടിക്കടി കരങ്ങൾ കുറച്ചുതരണമെന്നും ശമ്പളം കുറയ്ക്കണമെന്നും ജനഭാഗത്തുനിന്നു മുട്ടിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും. എത്ര കുറച്ചാലും മതിയാകയുമില്ല.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: പണം എവിടുന്നുവരും?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതു് സൂക്ഷിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന ആളുകളുടെ പക്കൽനിന്നും.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: ആരാണു് പണം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതു്?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അങ്ങനെ സൂക്ഷിച്ചുവച്ചിട്ടുള്ളവർ ആരെന്നു ലോൺ ഏർപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അറിയാം. കടം വാങ്ങുന്ന ആളിൽനിന്നും കൊടുത്തസംഖ്യ തിരിയെ വാങ്ങുവാൻ പ്രയാസ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

മെന്ന കരുതി പണം പുറത്തുവിടാതെ അവിടവിടെ പലരും സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിരിക്കുകയാണു്. സർക്കാരിന്റെ കയ്യിൽ പണം എല്പിക്കാൻ ആർക്കും മടിയുണ്ടാകയില്ല. രാജ്യത്തിനു പുറത്തുനിന്നായാലും അകത്തുനിന്നായാലും എത്രയുംകുറഞ്ഞ പലിശക്കു പണം ലോൺ ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ ആറുമാസത്തിനകം വന്നുചേരുമെന്നതിനു സംശയമില്ല. അസാധാരണമായ ഈ ക്ഷാമത്തിൽനിന്നു പ്രജകളെ രക്ഷിയ്ക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറിനു കഴിവുണ്ടാകുന്നു എങ്കിലാണ്ടും ഇതേയുള്ളു എന്നു ഇപ്പോൾ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഒരുകോടികൊണ്ടു് പത്തുകോടിയുടെ കടമടയും. അതാണു് വിനിമയരീതി.

Mr. M. N. Narayana Menon (*Kottayam*) : സർ, ഫൈനാഷ്യൽസെക്രട്ടറിയുടെ ബഡ്ജറു വായിച്ചുനോക്കിയതിൽ കൃഷിക്കാരായ ജനങ്ങളുടെ സങ്കടപരിഹാരത്തിനു് യാതൊന്നും കണ്ടില്ല. ഗവമ്മെൻറു ഗസറ്റിന്റെ ഓരോ പ്രതിയും പ്രത്യേകം എടുത്തുനോക്കിയാൽ ഇരുന്നൂറും ഇരുന്നൂറമ്പതും വശങ്ങളുള്ളതായി കാണാം. അവയെല്ലാം രാജ്യത്തെ സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ ലേലംചെയ്യുന്നതിനുള്ള പരസ്യങ്ങൾകൊണ്ടു് നിറച്ചിരിക്കുകയാണു്.

Mr. R. Nilakanta Pillai : ഇപ്പോൾ ഗസറ്റിൽ അത്തരം പരസ്യങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടോ ?

Mr. M. N. Narayana Menon : ഇല്ല. അതാണു് ഞാൻ പറയാൻതുടങ്ങുന്നതു്. ഗവമ്മെൻറു ഇപ്പോൾ ഒരു പൊടിക്കൈപ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതായതു് മുന്നേക്കറോ അതിൽ കുറവൊ ഉള്ള സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ ഗസറ്റിൽ പരസ്യപ്പെടുത്താതെ ലേലംചെയ്യാമെന്നു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായിരിക്കണം ഉദ്യോഗസ്ഥ ഭാഗത്തുനിന്നും ഇപ്പോൾ കാണുന്നുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചതു്. ഈ രാജ്യത്തെ ശരാശരി കണക്കനുസരിച്ചു് ഒരാൾക്കുള്ള ഭൂമി അരയ്ക്കറിൽ കുറവാകുന്നു. ഈ തത്വമനുസരിച്ചു് ഒരു കുടുംബത്തിനു രണ്ടര ഏക്കറിൽ അധികം ഭൂമി ഇല്ല. അതിനാൽ ശരാശരിക്കു മുന്നേക്കർ ഭൂമിയുള്ള യാതൊരു കുടുംബവും ഇവിടെ കാണുന്നില്ല എന്നാണു് അതിനെനിക്കു മറുപടി പറയാനുള്ളതു്. ഭൂസ്വത്തിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായക്കുറവുകൊണ്ടു് ഗവമ്മെൻറിനു കരംകൊടുക്കാൻതന്നെ വളരെ വിഷമമായിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ കരത്തിനും പുറമേ ആണ്ടുതോറും എഴുപത്തഞ്ചായിരത്തോളം രൂപകൂടി നോട്ടീസുചെടിയായിട്ടും പിഴ മുതലായവയായിട്ടും ഈടാക്കാൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതായി ബഡ്ജറ്റു നോക്കിയാൽ കാണാം. ഇങ്ങനെ ജനങ്ങളെ ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു് തൽക്കാലം ഗവൺമ്മെൻറിനു ഭരണം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ജനങ്ങളുടെ പ്രധാന ആദായമാർഗ്ഗമായ കൃഷി മുതലായവകയിൽ നിന്നുമുള്ള വരവു് വളരെ വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഈ വിധം എത്രനാൾ മുന്നോട്ടുപോകാൻ സാധിക്കുമെന്നാണാലോചിക്കേണ്ടതു്.

കൊപ്രയുടെ കയറ്റുമതി തീരുവ നിർത്തൽചെയ്യണമെന്നു് പലപ്രാവശ്യവും ഞങ്ങൾ റസല്യൂഷൻ പാസ്സാക്കിയിട്ടും ഗവൺമ്മെൻറു് അതുവകവച്ചിട്ടില്ല. ഇതേപ്പറ്റി ഗവർമ്മെൻറു പറയുന്നതു് "ഇൻഡ്യാഗവൺമ്മെൻറിലേക്കു് കൊപ്രയുടെ ഇറക്കുമതി തീരുവ ക്രട്ടുവാനായി എഴുതീട്ടുണ്ടു്, അവിടെനിന്നും അനുകൂലമായ മറുപടി ഗവർമ്മെൻറു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുവെന്നാണു്". ഗവർമ്മെൻറു് ഇവിടത്തെ കയറ്റുമതി തീരുവ നിറുത്തിയിട്ടു് ഇൻഡ്യാഗവർമ്മെൻറിനോടു മറു സൗജന്യങ്ങൾക്കപേക്ഷിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നാം ആവശ്യപ്പെടുന്ന സൗജന്യം അവർ അനുവദിച്ചുതരുമായിരുന്നു. നാം ആദ്യമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു് എക്സ്പോർട്ടു ഡ്യൂട്ടി നിറുത്തുകയായിരുന്നു. നമ്മൾ അങ്ങനെചെയ്തിട്ടു് ഇൻഡ്യാഗവർമ്മെൻറിന്റെ അടുക്കൽ ആവശ്യപ്പെടുക. നിശ്ചയമായി എന്തെങ്കിലും അനുകൂലം കിട്ടും.

ദിവാൻജി അവർകൾ ഇവിടത്തെ കൊപ്രയുടെ തീരുവയെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരിയ്ക്കൽ പ്രസ്താവിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ നമ്മൾ ഡൽഹിനഗരത്തിൽനിന്നും വളരെ ദൂരത്തിൽ ഇരിക്കുകയാണെന്നും അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ നിലവിളി അവിടെ കേൾപ്പാൻ പ്രയാസമാണെന്നും പറയുകയുണ്ടായി. ആ ഭാഗം നമുക്കു് വകവച്ചു കൊടുക്കാം. അതിനു സമാധാനമായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് നമ്മൾ വളരെ ദൂരെയാണെങ്കിലും നമ്മുടെ നിവേദനം അവിടെ കേൾപ്പിക്കത്തക്ക രണ്ടു മഹാരഥന്മാർ ഇവിടെയുണ്ടല്ലോ. അവരുടെ സർവസ്വാധീനശക്തികളും പ്രയോഗിച്ചു് രാജ്യത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ രാജ്യസ്നേഹമുള്ള യാതൊരുത്തനും അവരുടെ ഇവിടത്തെനിലനില്പു് സന്തോഷാവഹമായി വിചാരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല.

രാജ്യമാസകലം സാമ്പത്തികാധഃപതനം മൂലം കുഴങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഗവർമ്മെൻറു് ജനങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗതിമോചനത്തെപ്പറ്റി യാതൊന്നും ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. R. Nilakanta Pillai : ദേവധാർ കമ്മിറ്റി ഇതിനേപ്പറ്റി ആലോചിച്ചിട്ടില്ലെ ?

Mr. M. N. Narayana Menon : ദേവധാർ കമ്മറ്റി റിപ്പോർട്ട് ഇപ്പോൾ ഗവർമ്മെൻറിലാണല്ലോ. അതുവായിച്ചാൽ അറിയാം. അവർ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തോടുകൂടി കഷ്കരായ ജനങ്ങൾക്ക് കടത്തിൽനിന്നും കരകേറാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഈ അടുത്ത അവസരത്തിൽ എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ഏറ്റവും മാന്യനായ ഒരാൾക്കും വീട്ടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാഞ്ഞിട്ട് ആത്മഹത്യചെയ്തതായി എനിക്കറിയാം. ഇതുപോലെ എത്ര ആത്മഹത്തികളാണ് രാജ്യത്തുനടക്കുന്നത്. ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നും ഞങ്ങൾക്കുതന്ന രാജ്യഭരണറിപ്പോർട്ടിന്റെ ചില ഭാഗം വായിച്ചുനോക്കിയാൽ ധാരാളം കൊലപാതകങ്ങളും അതുപോലെയുള്ള മറ്റുക്രമങ്ങളും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ൧൦൪൫ൽ ൨൩ കൊലപാതകങ്ങൾ നടന്നിരിക്കെ ൧൦൨൮-ൽ ൧൨൫ ആയിരിക്കുന്നു. കള്ളനാണയകേസുകൾ ൧൯൨-ൽനിന്നും ൫൨൪ ആയി. ക്രിമിനൽ കേസുകൾ ൨൯൦൦൦-ൽ നിന്നും ൩൦,൦൦൦-ൽ ചിലപ്പോഴായി കൂടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിലും പരിതാപകരമായ അവസ്ഥ കുറക്കാരായ സ്ത്രീകളുടെ എണ്ണം ൪൨൪-ൽനിന്നും ൧൦൯൪ ആയി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനെയൊക്കെയും പ്രധാനമായകാരണങ്ങൾ നാട്ടിൽ ജനങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുള്ള ദാരിദ്ര്യവും ക്ഷാമവുമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

ഈ അവസരത്തിൽ ഇൻഡ്യാ സാമ്രാജ്യത്തിലേക്കു നമ്മുടെ കണ്ണൊന്നോടിച്ചു നോക്കാം. കൃഷിക്കാരുടെ കടമോചനത്തിനും സങ്കടപരിഹാരത്തിനുമായി അതാതു ഗവൺമ്മെൻറുകൾ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇൻഡ്യയുടെ ഏതുഭാഗത്തും കർഷകരുടെ കടബാദ്ധ്യതയ്ക്കു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ശീഘ്രഗതിയിൽനടക്കുന്നു. North-west Frontier; United Provinces, Central Provinces, Panjab, Bengal, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ Debt Conciliation, ബോർഡുകൾ സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുപോലെയുള്ള മറ്റുപല ബോർഡുകളും ഓരോ സ്ഥലത്തു് ഏർപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ട്. മദ്രാസിൽ തന്നെ മി. ആർ. ഡി.രാമലിംഗം ചെട്ടിയാർ ഇതിലേക്കു ഹാജരാക്കിയ ബിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സിലക്ററ കമ്മിററിയിലായിരിക്കുന്നു. മൈസൂരിലും അടുത്ത അവസരത്തിൽ കർഷകരുടെ അവശതകളെപ്പററി അന്വേഷിപ്പാനും അവയ്ക്കു പരിഹാരം നിർണ്ണയിയ്ക്കുവാനും ഒരു കമ്മിററിയെ ഏർപ്പെടുത്തി. ഇതിലൊക്കയും സർവപ്രധാനമായ സംഗതി ഭവനഗരത്തിലെ Debt Redumption പദ്ധതിയാണു്.

Mr. Tariatu Kunjitomman : അയൽ രാജ്യമായ കൊച്ചിയിൽ ഈ വിധം ഒരു കമ്മിററി ഏർപ്പെടുത്തി റിപ്പോർട്ടുഗവണ്മെൻറിലേക്കു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതറിയാമോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : അറിയാം.

ഭവനഗരിൽ ഫൻഡ് 0-ൽ ആണു് ഈ പദ്ധതിആരംഭിച്ചതു്. ഇക്കഴിഞ്ഞ നാലുവർഷംകൊണ്ടു് അതു പരിപൂർണ്ണവിജയത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പദ്ധതി ഏർപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു് എൺപത്താറു ലക്ഷം രൂപ കടം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറു് ഇടപെട്ടു അതു 0 ഫ്-ലക്ഷമാക്കുകയും ഗവണ്മെൻറു തന്നെ അതു കടമായി കൊടുത്തു കർഷകരെ മോചിപ്പിക്കയുംചെയ്തു. ഇൻഡ്യയിൽ ഇന്നുസകലരുടേയും സുവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഭവനഗരമാകുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ പലപല മഹാന്മാരും അതിനെപ്പററി സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു വരുന്നുണ്ടു്. ഭവനഗരം പദ്ധതി ഏറെക്കുറെ ഭേദഗതിയോടുകൂടി ഇവിടെയും സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണു്.

റയിൽവേ സിങ്കിംഗ് ഫണ്ടിനെപ്പററി പല ആളുകളും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ആ ഇനത്തിലുള്ള ന്യൂൻ ലക്ഷം രൂപയും അങ്ങനെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നതു് വളരെ നല്ലതാണെന്നാണു് എൻറെ അഭിപ്രായം. ഈ തുക ഒരു ട്രസ്വത്തു ജാമ്യബാങ്കുസ്ഥാപിക്കുവാനും അതുവഴി കൃഷിക്കാരുടെ കടത്തിനു പരിഹാരം വരുത്തുവാനും വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണു്. ഇപ്പോൾ ഇവിടെയുള്ള ട്രസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കു് അശേഷം മതിയാകുന്നില്ല. ബാംബേയിൽതന്നെ അടുത്തകാലത്തു് ഒരു വലിയ ട്രസ്വത്തു ജാമ്യബാങ്കു് സ്ഥാപിച്ചു ജനങ്ങളുടെ കടത്തിനു നിവാരണമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ബംഗാളിലും അങ്ങനെചെയ്യുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലും അതുപോലെ ചെയ്യേണ്ട കാലം വളരെ അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഭവനഗരിലെ സ്കീം ഇവിടെ അതേപടി നടപ്പാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ അവിടത്തെ സർ പ്രഭാശങ്കർപട്ടാണിയെപ്പോലെ വിശാലഹൃദയത്തോടും ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുംകൂ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇരു രാജ്യഭരണതന്ത്രജ്ഞൻ തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടെങ്കിൽ—അതുണ്ടെന്നാണെൻറവിശ്വാസം—ഈ രാജ്യത്തെ കർഷകരെ അവരുടെ കടത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

Mr. Komilezhathu Sankaran : അവിടത്തെ ദിവാൻജിക്ക് എന്തുശമ്പളമുണ്ട്?

Chairman : You need not answer that question. That question does not arise.

Mr. M. N. Narayana Menon : തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇപ്പോഴാണ് അതിനെപ്പറ്റിയ അവസരം. നൂറു രൂപാകൊടുക്കാനുള്ള ഒരുത്തൻ ഇരുപതുരൂപയോ അതിൽ കുറഞ്ഞ ഒരു തുകയോ പണമായിട്ട് ഒരാൾക്കും കൊടുത്താൽ അതു് കടക്കാർ വാങ്ങിച്ചുകൊള്ളും. അതുകൊണ്ട് ഇവിടേയും അതുപോലെയുള്ള ഒരു പദ്ധതി സ്വീകരിച്ചു കടമോചനമുണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.

ആരോഗ്യരക്ഷയെപ്പറ്റിപറയുകയാണെങ്കിൽ നിർബന്ധിതവാക്സിനേഷൻ ഇവിടെ നടപ്പാക്കീട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു വലിയ വിഷമം നേരിടുന്നുണ്ട്. എന്റെ വില്ലേജിൽ തന്നെ നിർബന്ധിതവാക്സിനേഷൻ നടപ്പാക്കുന്നതിനായി ഞാൻ തന്നെ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടെ പലരേയും വാക്സിനേഷൻ ചെയ്തു. എന്നാൽ ആറുമാസംകഴിഞ്ഞിട്ടും വാക്സിനേഷൻമൂലമുണ്ടായ പനിയും പഴുപ്പും മാറിയിട്ടില്ല.

Mr. K. Madhavan Pillai : ഏതുസ്ഥലത്താണ് അങ്ങനെയുണ്ടായതു്?

Mr. M. N. Narayana Menon : കുമരകം, ഉളശ്ശമുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ

അധഃകൃത്സംരക്ഷണത്തിനായി പതിനായിരം രൂപാ മാത്രമേ ബഡ്ജറിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അയൽ രാജ്യമായ കൊച്ചിയിൽ ഒരു ലക്ഷം രൂപഇതിനുവേണ്ടി കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടുകൊല്ലമായിട്ടും കുമരകം റോഡിന്റെ മൊത്തം തുക അനുവദിച്ചില്ല. വൈക്കംവെച്ചൂർറോഡു കുമരകവുമായി യോജിപ്പിക്കണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ട് അതിന്റെ സർവ്വെപോലും നടന്നിട്ടില്ല. Temple Entry Enquiry Committee യെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി എനിക്കുപറയുവാനുള്ളതു്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനു് ഗവണ്മെൻറിനു് ഒരു റിപ്പോർട്ടു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നാൽ അ റിപ്പോർട്ട ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ വെറുതെയും വിലയ്ക്കും കിട്ടു ന്നതല്ല. ഞാൻ ഇതു തിരക്കി ഹജൂരാഫീസിൽ ചെന്നപ്പോൾ പ്രസ്സി ൽചെന്നാൽ കിട്ടുമെന്നു പറഞ്ഞു. അവിടെ അന്വേഷിച്ചതിൽ വി ലയ്ക്കും കിട്ടിയില്ല. ഈ റിപ്പോർട്ട ഈ സഭയിൽ കൊണ്ടുവരാത്ത തിന്റെ ഉദ്ദേശം ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരി ക്കുന്ന അഭിപ്രായത്തിനു വിപരീതമായിരിക്കുമെന്നു കരുതിയായിരി ക്കാം. ഗവണ്മെൻറ് ഈ റിപ്പോർട്ടിനെപ്പറ്റി വേണ്ടവണ്ണം ആലോ ചിക്കേണ്ടതാണ്. ഞങ്ങൾക്കു അ റിപ്പോർട്ടിന്റെ ഓരോപ്രതിയും ത രേണ്ടതാകുന്നു.

Mr. Komilezhathu Sankaran : Temple Entry Enquiry Committee റിപ്പോർട്ടിനെ ഗവണ്മെൻറ് എന്തു ചെയ്യണമെന്നാണ് മെമ്പർ പറയുന്നത്?

Mr. M. N. Narayana Menon : അ റിപ്പോർട്ടുകണ്ടതിനു ശേഷംഞാൻപറയാം.

Mr. Komilezhathu Sankaran : ഗവണ്മെൻറ ഇതിനേ പ്പറ്റി ആലോചിക്കണ്ടതാണെന്നു മെമ്പർ പറഞ്ഞുവല്ലോഎന്തു ചെ യ്യണമെന്നാണുപറയുന്നത്?

Mr. M N. Narayana Menon : അത് റിപ്പോർട്ട കണ്ട തിനുശേഷമേ എനിക്കു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഇതുയും രൂപ യ്ക്കുപുറമേ ഒരു നൂറു രൂപാക്കൂടി ചെലവഴിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഈ റിപ്പോ ർട്ടിന്റെ പ്രതികൾ ഞങ്ങൾക്കും ലഭിക്കുന്നതിനു തരപ്പെടുമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞവർഷം ഫൈനാൽഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ കുമ രകത്തും ഒരു ഗ്രാമപ്പഞ്ചായത്തു അനുവദിച്ചതായി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു വെങ്കിലും ഇതുവരെയും നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടില്ല. കുട്ടനാട്ടിലെ പുഞ്ച കൃഷിക്കാരുടെ ദയനീയസ്ഥിതി ഗവണ്മെൻറിന്റെ പ്രത്യേകശ്രദ്ധയിൽ പെടേണ്ടതാകുന്നു.

Mr. Jacob Hassan Sait (*Commerce and Industry, North*): ഗവണ്മെൻറ് എടുത്തിട്ടുള്ള ഡിബഞ്ചർകടം ഫർട്ട് ലക്ഷം രൂപാ ഇപ്പോൾതന്നെ കൊടുത്തുതീർക്കുന്നതായാൽ ഗവണ്മെൻറിനു അതിന്റെ പലിശ ഇനത്തിൽനിന്നും തന്നെ അടുത്ത ഏഴുകൊല്ലത്തേക്കുംകൂടി ഉദ്ദേ ശം രണ്ടുലക്ഷംരൂപ മിച്ചം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് സ്വദേശ സ്നേഹികളായ മുതലുടമസ്ഥന്മാർ അവർക്കു കിട്ടേണ്ടതായ പണം ഉടൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തന്നെ വാങ്ങികൊള്ളും. മേൽപ്രകാരം മിച്ചം ഉണ്ടാകുന്നതു് സാമ്പത്തികാധഃപതനംനിമിത്തം വലയുന്ന കൃഷീവലന്മാർക്കും മറ്റും കുറഞ്ഞ പലിശനിരക്കിനു കടം കൊടുക്കേണ്ടതാണു്.

കേരോല്പന്നങ്ങളുടെ അഭ്രതപൂർവമായ വിലക്കുറവുനിമിത്തം കഷ്ടപ്പെടുന്ന കൃഷിക്കാർക്കു് പഞ്ചസാര ഉണ്ടാക്കത്തക്ക ചക്കര തെങ്ങിൻകള്ളിൽനിന്നും ഉണ്ടാക്കാമെന്നും, അതു് ഇപ്പോഴത്തെ തേങ്ങയുടെ വിലക്കുറവിനെ പരിഹരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു മാർഗ്ഗമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്കു് ഒരു ഉദ്ധാരണമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. അതിലേക്കു് ഗവണ്മെൻറു് വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നൽകേണ്ടതാണു്.

വീഥികളിലെ ചവറും അമേദ്ധ്യവുംകൊണ്ടു് നല്ല ഒന്നാംതരം വളം ഉണ്ടാക്കാമെന്നു് ബയോക്കെമിസ്റ്റ് മിസ്റ്റർ കെ. ആർ. നാരായണയ്യർ പരീക്ഷിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതായാൽ ഈ നാട്ടിൽ ഒരു കൊല്ലം നാല്പത്തിഅഞ്ചുലക്ഷം രൂപയോളം ലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ യഥാർത്ഥം ജനങ്ങളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു്. ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കുന്ന വളങ്ങൾ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മുഖാന്തിരം വില്പന നടത്തേണ്ടതുമാണു്.

കരക്കുടിശ്ശികക്കു ലേലംചെയ്യുന്നതിനാൽ പലതരത്തിലുള്ള നഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതാണു്. ലേലത്തിന്റെ പരസ്യം ഗവണ്മെൻറു ഗസറിൽ (മൂന്നേക്കറിൽ കുറവാണെങ്കിൽ) പരസ്യപ്പെടുത്തുകയില്ല എന്നു് തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു് വളരെ സങ്കടംതന്നെയാണു്. വസ്തു ഈടുവാങ്ങി കടംകൊടുത്തിട്ടുള്ളവർ അവരറിയാതെതന്നെ കരക്കുടിശ്ശിക്കു ഈവസ്തുക്കൾ ലേലംചെയ്യുന്നതായി അറിയുന്നു. അതുനിമിത്തം ഉത്തമർണ്ണന്മാർക്കു് വളരെ നഷ്ടവും പ്രയാസവും നേരിടുന്നതാണു്. ക്രടാതെ ഗസറിലെ പരസ്യംകൂടി നിത്തിയിരിക്കുമ്പോൾ അതു് ഉത്തമർണ്ണന്മാക്കു കൂടുതൽ നഷ്ടഹേതുവായിത്തീർന്നിരിക്കയാണു്. അതിനാൽ സാമ്പത്തികാധഃപതനംനിമിത്തം ലേലനടപടികളുടെ നിഷ്ക്കർഷ വളരെ കുറക്കേണ്ടതാണു്. ക്രടാതെ പരസ്യങ്ങൾ ഉത്തമർണ്ണന്മാർ അറിയത്തക്കവണ്ണം ചില പ്രത്യേകസ്ഥലങ്ങളിൽ അതായതു് ഓരോ പകുതിയിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പകുതിക്കച്ചേരികളിലും അഞ്ചലാഫീസുകളിലും വോട്ടർലിസ്റ്റ് പരസ്യംചെയ്യുന്നരീതിയിൽ പരസ്യപ്പട്ടിക പതിക്കത്തക്കവണ്ണം ഏർപ്പാടുചെയ്യേണ്ടതാണു്.

തൊഴിലില്ലായ്മക്കു റബ്ബർഫാക്ടറി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടു് സല്പമായ പരിഹാരമുണ്ടാകുമെന്നിരുന്നാലും കൂടുതൽ വ്യവസായശാല

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കഠം ഏർപ്പെടുത്തി തൊഴിലില്ലായ്മക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതു് നമ്മുടെനാട്ടിനു അത്യാവശ്യമായ സംഗതിയാണു്. ബോംബയിൽ ഒരു ട്രയിഡ് ഏജൻറിനെ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഏതുതരത്തിലുള്ള വ്യവസായം ആദായകരമായിത്തീരുമെന്നു കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതും ആയതു് ഏർപ്പെടുത്താ തൊഴിലില്ലായ്മയെ കഴിയുന്നതും പരിഹരിക്കേണ്ടതുമാണു്. സ്കൂളുകളിലും വ്യവസായങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി കുട്ടികളെ പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടതാണു്.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai (*Quilon cum Karunagapalli*): സർ, സാമ്പത്തികാധഃപതനം ഇതു ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു് ഇപ്രകാരം മിച്ചമുള്ള ഒരു ബഡ്ജറു് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും അത്ഭുതാവഹമാണു്. കാഷ്ക്കോല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവു ബഡ്ജറു് തുപീകരിച്ചവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടിട്ടില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇക്കൊല്ലം മുന്നുലക്ഷത്തിൽചില്വാനം രൂപ ഭൂനികുതി പിരിഞ്ഞുകിട്ടുമെന്നു ഗവണ്മെൻറു ആശിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അഞ്ചുലക്ഷത്തോളം രൂപ ഗവണ്മെൻറു പിരിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതു് ജനങ്ങളുടെ ക്രയശക്തിയേയും രാജ്യത്തിൻറെ ഉൽക്കർഷത്തേയുമാണോ കാണിക്കുന്നതു്? അറുപതുശതമാനത്തോളം കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ വില കുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അതിശ്രദ്ധമായ കണക്കനടപടികളും നടത്തി കരം ഈടാക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറിയമായ സമ്പ്രദായത്തെ അപലപിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മൂന്നേക്കറിൽ കൂടുതൽ ഇല്ലാത്തസ്ഥലങ്ങൾ കരക്കുടിശ്ശികക്കു് ലേലംചെയ്യുന്നതിനു ഗസറിൽ പരസ്യംചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതു് തീരെ ആക്ഷേപാർഹമാണു്. തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള അധികം ഭൂമികളും ഒരേക്കർപോലും ഇല്ലാത്ത തുണ്ടുഭൂമികളാണു്. മൂന്നേക്കറോളം വിസ്താരംവരുന്ന ഭൂമികൾ ഇവിടെ വളരെയില്ല. ഭരണച്ചിലവിനു ഗവണ്മെൻറു ചെലവാക്കിവരുന്ന വമ്പിച്ചതുകയേപ്പറ്റിയാണു് ഇനി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്.

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം വളരെ അമിതമാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വ്യയസൂനീകരണത്തിനു ജനങ്ങൾ മുറവിളികൂട്ടുമ്പോൾ ഗവണ്മെൻറുകൾ വലിയ ശമ്പളമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരെ പുറമെനിന്നും ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്നു. വലിയശമ്പളങ്ങൾ കുറയ്ക്കുന്നതിനുപകരം പുതിയഉദ്യോഗങ്ങൾസൃഷ്ടിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഗെയിംവാർഡൻ ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഈ സഭ ആക്ഷേപിച്ചുകിൽ ഈവർഷത്തെ ബഡ്ജറു് സ്റ്റോറു ഗസ്റ്റു് ഡയറക്ടർസ്സിൻറെ ഉദ്യോഗവുംകൊണ്ടാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്ട് വന്നിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്രകാരം ശമ്പളച്ചിലവിനായി ൻ ലക്ഷം രൂപ ഗവണ്മെൻറു ചെലവാക്കുന്നു. ഇതു് എൻെറ സ്നേഹിതൻ മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള പറഞ്ഞതുപോലെ പെൻഷൻെറതുക കൂടാതെയാണ്. മറ്റു പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലെ ശമ്പളക്രമം നമ്മുടെരാജ്യത്തെ ശമ്പളക്രമത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുക. ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഫ്റാൻസിലും ന്യൂനശതമാനവും ഇറാലിയിൽ ഫ്രന്യൂൻ ശതമാനവും ലോകത്തിലേക്കു് ഏറ്റവും വലിയശമ്പളംവാങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ഡ്യയിൽ ഫൈവ്. ർ ശതമാനവും ശമ്പളത്തിനായി ചെലവഴിക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഏതാണ്ടു് ർ ൦ ശതമാനം ചെലവാക്കുന്നുണ്ടു്.

Mr. Komilezhathu Sankaran: ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരുടെ ചിലവിലേക്കു ർ ൦ ശതമാനത്തേക്കാൾ കുറവായി ചിലവാക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു നാട്ടുരാജ്യം ഉണ്ടോ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: ഞാൻ ലോകത്തെ മറ്റു പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയാണു് പറയുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും പരിപാലനത്തിലും മറ്റു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ മുന്നിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമാണു്. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു രാജ്യത്തെ താരതമ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതു അതിനേക്കാൾ പരിഷ്കാരമേറിയ രാജ്യങ്ങളോടാണെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെംബർ മനസ്സിലാക്കണം. ഈ അധഃപ്പതനകാലത്തുപോലും ഇപ്രകാരം ധൂർത്തുകാണിക്കുന്നതു നിരുത്തരവാദിത്വമാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നീതീകരിക്കാവുന്ന നിലയിൽ ഒന്നരക്കോടിരൂപയുടെ വരവിനുമാത്രം ശക്തിയുള്ള ഇവിടെ ഒരുകോടിരൂപാമാളം ഭരണച്ചിലവിലേയ്ക്കായി വിനിയോഗിക്കുന്നതായാൽ ജനക്ഷേമകരങ്ങളായ പദ്ധതികൾക്കു ചിലവിടാൻ പണം തികയാതെ വരുന്നതിൽ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നില്ല. ഇവിടെ അഞ്ഞൂറും അറുന്നൂറും എഴുന്നൂറും തുടങ്ങി വമ്പിച്ച ശമ്പളങ്ങൾ വാങ്ങുന്ന എത്ര ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉണ്ടു്? ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ ഒരു ജില്ലയോളംപോലും വലിപ്പമില്ലാത്ത ഈ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇത്രയധികം കൊഴുത്ത മാസപ്പടി വാങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ആവശ്യമെന്തു്?

Mr. Komilezhathu Sankaran: തിരുവിതാംകൂറിൻെറ ഏകദേശം പകുതിയോളമുള്ള പാട്യാലയിലെ പ്രധാന മന്ത്രിഎന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻെറ ശമ്പളം ൫ ൦ ൦ ൦ രൂപയാണെന്നു മെമ്പറിനറിയാമോ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ ജപ്പാനിലെ പ്രധാനമന്ത്രി അതിനേക്കാൾ തീരെ തുച്ഛമായ ഒരു ശമ്പളമാണു വാങ്ങുന്നതെന്നെനിക്കറിയാം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Komilezhathu Sankaran ; തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പ കൃതിരാജ്യമുള്ള ബിക്കാനിറിലെ പ്രധാനമന്ത്രി എന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ൪൦൦൦ രൂപ വാങ്ങിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതറിയാമൊ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുള്ളവർക്കു അവസാനത്തിൽ ഉത്തരം പറയുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇന്നെത്രജനങ്ങളാണ് വാസയോഗ്യമല്ലാത്ത വീടുകളിൽ താമസിച്ചു ജീവിതക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്നതെന്നു ഈ കൊഴുത്ത ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അറിയുന്നുണ്ടൊ? പരീക്ഷായോഗ്യതയുള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരുമായ എത്രപേർ തൊഴിലില്ലാതെ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു സങ്കടപ്പെടുന്നുവെന്നിവർ ഒരിക്കലെങ്കിലും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടൊ? ഒരുനേരത്തെ ആഹാരത്തിനുപോലും വകയില്ലാതെയും അർദ്ധനഗ്നരായും എത്രജനങ്ങൾ ഇവിടെ കഴിയുന്നുണ്ടെന്നു ഇവക്കറിയാമൊ? ഒരുകോടിയോളം ഒന്നോടെ ഗ്രസിക്കുന്ന ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദത്തിൽ ജനക്ഷേമത്തിൽ കാംക്ഷയുള്ള എത്രപേരുണ്ടെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

Mr. Komilezhathu Sankaran : ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു ശമ്പളം കിട്ടുന്ന പണമത്രയും തിരുവിതാംകൂറിൽ തന്നെയല്ലയോ ചെലവഴിക്കുന്നതു?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : അധികവും പുറത്താണുപോകുന്നതു.

Mr. Komilezhathu Sankaran : അതെങ്ങനെയാണു?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ആഡംബരങ്ങൾക്കും മറ്റും. അതു ഞാൻ വഴിയേ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.

രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ അസഹനീയമായ ഈവക സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുമ്പോൾ ആറും എട്ടും സിലിണ്ടർ ഉള്ള മനോഹരങ്ങളായ കാറുകളിൽ വളരെ സുഖമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന, കൊഴുത്ത സഞ്ചാരപ്പടിയും ശമ്പളവും വാങ്ങുന്ന, നമ്മുടെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇതൊന്നുമറിയാത്തതിൽ ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നില്ല. മോടിക്കുവേണ്ടി ചിലവഴിക്കുന്ന ഈ പണമെല്ലാം വിദേശങ്ങളിലേക്കാണു പറന്നുപോകുന്നതെന്നവർ ഒരിക്കലെങ്കിലും അനുസ്മരിച്ചിട്ടുണ്ടൊ? ഇവർ പുകച്ചുകളയുന്നതു പൊടോളല്ലെന്നും അതു് സാധുകർഷകന്റെ ജീവരക്തമാണെന്നും ഇവർ ഓർക്കേണ്ടതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ആവശ്യമില്ലാത്ത അനവധി ഉദ്യോഗങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടു്. പെൻഷൻപറ്റിയവർക്കായി പ്രത്യേകം ഉദ്യോഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Komilezhathu Sankaran : ഇപ്പോൾ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ച ആൾ ഈ കൗൺസിലിലെ ഒരു മെമ്പർ ആയിരുന്നുവെന്നറിയാമോ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ഇപ്രകാരം ഓരോ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുമ്പോഴും ഈ നാട്ടിലെ അഞ്ഞൂറുപേരാണ് പട്ടിണികിടക്കേണ്ടിവരുന്നത്. ഇപ്രകാരം ക്ഷാമം മുഖത്തു ഗർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് സാധുക്കളുടെ ആഹാരം പാകംചെയ്യുന്ന മൺപാത്രങ്ങളും മറ്റുഗൃഹോപകരണങ്ങളും ബലാൽ ജപ്തിചെയ്തു ലേലത്തിൽ വിൽക്കുന്നത്. ഇതു ഏറ്റവും സങ്കടകരമായ ഒരവസ്ഥയാണെന്നു പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് സാധുക്കളുടെ രക്ഷക്കായി ഭൂനികുതിയുടെ ൫൦ ശതമാനവും അവരുടെ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവായ ഫീസിന്റെ പകുതിയും കുറയ്ക്കണമെന്നു ഞാൻ ഏറ്റവും വിനീതമായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതിന്റെ കുറവ് നികത്തുന്നതിന് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിന്റെ മുന്നിലൊന്നു വെട്ടിക്കുറയ്ക്കണം. ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിടയിൽ നിഷ്കരുണ്യം ശമ്പളംകുറക്കേണ്ടതേറ്റവും അത്യാസന്നമായിരിക്കുന്നു. ക്രൂരമായ അഞ്ഞൂറു രൂപായിൽ കൂടുതൽ ആദായമുള്ളവരിൽ നിന്നും ആദായനികുതി ഈടാക്കുകയും ജന്മികളിൽനിന്നും ഇടവകക്കാരിൽനിന്നും കൂടുതൽകരം ഈടാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

Mr. Kayalam Parameswaran Pillai : ശമ്പളം വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുന്നപക്ഷം പള്ളിക്കൂടം വാദ്ധ്യാന്മാരുടെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കണമോ, മെഡിക്കൽ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരുടെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കണമോ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : എല്ലാവരുടേയും ശമ്പളത്തിൽ കുറവുവരുത്തണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥൻമാരെന്നുപറയുന്നതിൽ ഇവരെല്ലാം ഉൾപ്പെടുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. കർഷകജനതയുടെ ആവശ്യത്തിനാണ് ഗവണ്മെൻറു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ കർഷകരുടെ സ്ഥിതിക്കനുസരണമായി ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരുടെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കുകയും അനാവശ്യമായ ഉദ്യോഗങ്ങൾ നിറുത്തൽചെയ്യുകയും വേണം. വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരെ ഇവിടെ ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയും റിട്ടയാർഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാക്കു വീണ്ടും ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നെപ്പറ്റിയും എനിയ്ക്കു വലിയ പ്രതിഷേധമുണ്ട്. ഇവിടത്തെ ട്രസ്റ്റ ത്തുജാമ്യബാങ്കുകൊണ്ട് കർഷകക്ക് വേണ്ട പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നില്ല. അതിന്റെ പലിശ മൂന്നുശതമാനമെങ്കിലുമാക്കണം. കർഷകന്റെ ഈ ഭാരം ലഘൂകരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റു യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല.

Mr. H. O. L. Marikar (*Minachil* cum *Devicolam*) : Sir, it is very much regrettable to find that there is no reduction in the indirect taxation which affects the people. Nor is there anything being done to impose any direct taxation or indirect taxation to tax the rich. Coming to the railways, we want railways in Travancore. Throughout the world people are moving fast, in some countries people are flying also. And we must move fast to keep with the times. To construct a line in Travancore will cost much more than what it will cost in British India, *i. e.*, in the plains, owing to the geographical conditions. Therefore, we must recognise the fact that to construct a line at that time was impossible for us to venture. So the South Indian Railway Company have constructed the line from Shencotta to Quilon. There was an understanding when starting the Sinking Fund that certain arrangements were to be made by which they are to construct a line and we are to take over the line at our option in 1945 by paying the construction cost. Until then we have guaranteed certain dividends. If the earning goes less we have to make good for the loss. Now in order to take over the railways, we are not to consider whether it is a paying concern or not. We have the Sinking Fund. It amounts to Rs. 70 lakhs. For ten years to come the Sinking Fund will have to be continued. Till then we must make provision by contributing for the Sinking Fund for taking over the railways. But we are not to consider whether it is a paying concern or not. There are village roads and village wells which are not paying concerns. We cannot allow the South Indian Railway Company to take away the line. But we must have it in our hands. Postponement of taking over the railway is not a good policy. The year 1945 was fixed for the Company to surrender their whole right over the railway line. But owing to a change of policy of the British Indian Government they may leave it off with the South Indian Railway Company. So far as Travancore is concerned it is possible to raise a loan or to increase the Sinking Fund for the purpose of taking over the railway and work it profitably. At present it is worked by the S. I. R., and the arrangement as explained by the Chief Secretary to Government was that the collections from Quilon to Tinnevelly were calculated. But there was a diversion of the line from Shenkotta to Virudunagar, and so traffic is diverted through the new cord line and the present income may be less. Moreover, we

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. H. O. L. Marikar.]

have no right to go into the accounts. But once we acquire the railways we will have the right to manage it most economically and see that it works with a profit. The State will be profited indirectly also. Say, for instance the marketing of coconut oil in Madura and Trichinopoly. Now the oil from Malabar is sold there much cheaper than the oil from our country. The railway freight stands in our way, and a reduction of freight would much benefit our producers. If we apply to the S. I. R. for a reduction of the freight they may or may not do that. When the line is taken over by the State it is to the interests of the State to reduce the freight. Just postponing this and utilising the 70 lakhs of rupees for other purposes for the benefit of the State is not a great achievement. Therefore, I do not think that we have to thank anybody for doing this piece of work.

Then, Sir, if the 8 lakhs of rupees that we are giving to the British Government annually can be diverted for the purpose of defending our country, *i. e.*, by enhancing and improving our military it would have been a creditable thing. The fact that our country needs adequate defence is strengthened by the incident which is within our living memory, *viz.*, the bombing exploits of the German cruiser Emden. If this is done, Travancore would be eternally thankful. I do not think that the Government do take the public into their confidence in adopting these changes. In the matter of railways they ought to have let the people know that the Sinking Fund was intended to be diverted for other purposes. They ought to have let us know the details of all the preliminary transactions with the Secretary of State for India or with the South Indian Railway Company. They also adopt a similar attitude to the public with regard to the Cochin Harbour affair. Negotiations are going on and we do not know what exactly is our Government's position. The Government issue a Press Note after everything is complete and after a decision was reached. As an example of this unwholesome practice I shall site an analogy. A vakil who appears in a lower court for a defendent cannot appear in the higher court for the plaintiff in one and the same case. One party who goes to the Secretary of State with certain proposals cannot go to any other authority with a contrary proposal and upset the arrangements that he had once made. It would be better for the Government to consult the opinion of the people of the State also before entering into definite agreements in the matter of the Cochin Harbour or the railways.

Mr. G. Narayana Aiyar (*Kunnatnad* cum *Parur*): The budget presented to this House appears to be a surplus budget and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I congratulate the Financial Secretary. But there are some factors which are very disappointing. At the outset I may say that the Government have not adopted any policy in fixing the items of expenditure. Now the establishment charges which stood at about Rs 62 lakhs in 1095 rose to 91 lakhs in 1106 and it has come up to 97 lakhs in 1109. These figures show that during the course of 13 or 14 years the establishment charges have risen up by 50 per cent. If we go on at this rate increasing expenditure without adopting any policy of fixing some percentage for the expenditure out of the income where we will be at the end of a few years we do not know. New offices are being created year after year, and foreigners are being imported for the same, not on the salaries that we fixed but on the terms that they demand. That this policy is kept up even in the budget this year also is evident from the following circumstances. On page 13 of the Financial Secretary's speech it is said:

> "The absence of teachers whether in departmental or private schools qualified to teach the subject on modern scientific lines is therefore a serious draw-back. To remove this defect arrangements have been made for a course of lectures in Geography being given to the teaching staff by an expert from Madras fully conversant with up-to-date methods of teaching the subject."

I seriously challenge the accuracy of the statement. There are capable men, qualified men serving in the Travancore State who are qualified to teach Geography, men who have taken Diploma in Geography as well as Geography L. Ts, whose claims have been ignored. Government are following the old policy of appointing foreigners for each and every appointment. This is highly objectionable.

Mr. R. M. Statham: May I know, Sir, what appointment the honourable member is referring to?

Mr. G. Narayana Aiyar: It is for delivering a series of lectures in Geography on modern scientific lines. Whether the post is honorary or paying, local talents have to be encouraged.

Then it is admitted in the Financial Secretary's speech that there are no signs of improvement in the economic depression. On page 6 it is stated:

> "The economic depression which has been correctly described as unprecedented alike in its extent, its duration and its intensity, still persists."

Last year the Government allowed a remission of a certain percentage of tax. What was the cause that prevented the Government not to follow that policy of remission this year also? Unless the Government solve the ever growing unemployment problem and the economic depression by sufficient allotments we can expect something more disastrous or an agrarian trouble in the near future.

Sir, we find that cases of defalcation are on the increase. What is it due to? Either it is due to inefficiency of our

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

auditing or want of sufficient capable hands. It may not be entirely due to want of sufficient hands. In the audited report of the State Aided Bank of Travancore, Ltd., by Messrs. Fraser & Ross, it is stated that the policy of declaring dividends in the past out of the capital should not be continued and is highly objectionable. They have certified that the position of the Bank is not such as to have a payment of dividends. What does it show? It shows that our audit is not efficient. Competent men should be sent for auditing. The Financial Secretary in his speech says vaguely that he is going to strengthen the inspecting staff. He admits there are 373 institutions excluding Municipalities, the accounts of which have to be audited properly. We do not know what is the sort of improvement that he is going to effect in the audit branch.

I would bring to the notice of the House the difficulties the rich and poor are undergoing, on account of the currency question. Each and every day everybody is losing in his daily transactions by the present state of currency. According to strict calculation a pie is equal to 2 3/8 cash. Our Government have declared that an anna is equal to 1 Ch. and 12 cash. That statement is incorrect. A strict conversion will go to show that one anna is equal to 1 Ch. and $12\frac{1}{2}$ cash. There are no coins for fractions of a cash. Supposing you want to purchase $\frac{1}{4}$ of an anna stamp from the Post Office, you are legally bound to pay 7 1/8 cash. Since no 1/8 cash is available you are asked to pay 8 cash. In the same way for an half anna stamp, instead of paying $14\frac{1}{4}$ cash we have to pay 15 cash if not more. The Government have fixed the price of salt as Rs. 2 9 as. 6 ps. and Rs. 2 as. 6 ps. 6 per maund. In purchasing this also the public have to lose something due to our currency. The British Indian one anna nickel coins as well as copper coins are not accepted as legal tender in our treasuries and public offices, and have been declared by Government as uncurrent coin in this State. The money order form that is to be used for sending money to the Cochin State does not find a column for inserting pies. The chelan forms in force for depositing amounts in treasuries do not provide for anna coins or British copper coins. Supposing you have to send fractions of anna also besides rupees and annas as money order to Cochin State you have to pay more for acceptance in the Anchal Offices. In case of deposit of decree amounts which in some cases are in terms of rupees, annas and pies, the very same loss occurs to the public.

Mr. R. Nilakanta Pillai: Are there decrees in Travancore in terms of rupees, annas and pies?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr.G. Narayana Aiyar: Yes. There are decrees in terms of rupees, annas and pies in Travancore. Besides that, the foreign decrees we get for execution in our courts from British India and Cochin State always fix the decree amounts and costs in Rs. As. Ps. only.

It is high time that the public are relieved of the daily loss they are put to by maintaining the currency as it is. The public are losing daily for no fault of theirs, but due to the existing currency policy of the Government. In these days of economic depression to give room to any sort of loss to the subjects due to the fault of the Government is highly objectionable.

Chairman: Do you suggest any solution?

Mr. G. Narayana Aiyar: I would suggest that the chuckram be treated as equivalent to half an anna and a chuckram be treated as equivalent to 12 cash. Much of the difficulty in commutation as well as loss can be avoided.

Mr. R.Nilakanta Pillai Sir, I beg to thank the various members for the many valuable suggestions they have made in the course of the general discussion of the budget. One of the important points raised is that Government have not taken satisfactory steps to relieve agricultural indebtedness. I would however point out to the House that it was mainly with this purpose in view that Government started the State Land Mortgage Bank. That institution is slowly but steadily working itself up and it may be reasonably hoped that in the fulness of time something substantial will be done towards the achievement of the desired end. Further agricultural indebtedness is one of the main issues with which the Devadhar Committee is concerned. Mr. Devadhar went to Bhavnagar State and studied the conditions there and it is hoped that his report will suggest some satisfactory solution for the problem of relieving the present agricultural indebtedness. Some of the honourable members on the other side of the House referred to the applicability of the Bhavnagar Scheme in Travancore.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether the Devadhar Committee Report will be placed before this House for discussion?

Mr. R. Nilakanta Pillai: The report will be placed before the House, or copies of the same supplied to the members.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know, Sir, whether the learned member is developing an argument on hypothetical basis that the report may contain some measures to relieve the present agricultural indebtedness?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. R. Nilakanta Pillai: No. But I remember that some of the members did actually refer to Bhavnagar Scheme and its applicability to our State.

Mr. Komilezhathu Sankaran: When a point of order is raised by any member, are we not expected to have a ruling from the Chair ?

Chairman: I do not give a ruling on this but only mention that the Financial Secretary was indulging in an anticipation of the report which has not yet seen the light of day.

Mr. R. Nilakanta Pillai: Sir, to continue what I was saying. Some of the members of the House have referred to the suitability of the Bhavnagar Scheme to the conditions of Travancore. I have made an attempt to study the Bhavnagar Scheme with a view to find out whether it could be made applicable to Travancore conditions. In Bhavnagar there is a rule that courts should not decree a debt which is more than three times the assessment due from the debtor to the State. Suppose a cultivator in Bhavnagar borrowed Rs. 100 from a money lender. If the annual assessment payable by him is Rs. 25, the courts in Bhavnagar would decree the debt only up to Rs. 75. Again in Bhavnagar if a cultivator borrows Rs. 100 for a period of five or six months, the debt automatically becomes Rs. 500 at the end of the period. This is how it works out. I may be permitted to quote a small extract from the 'Capital' which gives a good summary of the Bhavnagar Scheme.

"First, mention may be made of the daily common practice of what is known as the *savaya* system which means that the borrower has to pass a bond for Rs.125 for every Rs.100 borrowed, repayable within four to eight months. Even good and solvent *khedut*s could not obtain credit on any system less expensive than the *savaya* system. But this is not the end of the evil which the *sowcar's* ingenuity sharpened by greed is so fertile in inventing."

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: സർ, Point of order ഇപ്പോൾ ഇതിൽവച്ചു് മെമ്പർക്ക് ഒരു പേപ്പർ വായിക്കാമോ?

Mr. R. Nilakanta Pillai: This is only an extract just to elaborate my point.

"The money-lender, who is also usually a cotton merchant and a commission agent, generally induces the borrower to deliver a fixed quantity of cotton at the ensuing harvesting season instead of making cash payment. For this purpose, the sum of Rs. 125 is converted into, say 62 maunds of cotton at Rs.2 per maund. Further, if this quantity is not delivered, it is reconverted into its money

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

value, not at Rs. 2 per maund, but at the prevailing market price, with a fresh 25 per cent superadded. Supposing the market price is Rs. 8 per maund, the cultivator would be obliged to execute a fresh bond for Rs. 500, five times the sum lent to him four or eight months previously.

"At times, the *sowcar* would not directly stipulate for repayment of the loan by a fixed quantity of cotton but the bond would include a time clause and the failure to repay on due date would entail liability to deliver the fixed quantity of cotton ; it need not be said that this penalty is rigidly enforced. If the stipulated period was exceeded, as it often happened, by a day or two only, the *sowcar* gave no quarter but insisted on realising his pound of flesh".

Mr. M. N. Parameswaran Pillai : May I know the document which the member is referring to?

Mr. R. Nilakanta Pillai: I am reading from the 'Capital' a well-known financial magazine.

These are the conditions prevailing in Bhavnagar State. These conditions do not exist in Travancore. In Travancore, the cultivators do not pay more than 12 per cent. In several instances the interest charged ranges from 6 to 9 per cent.

Mr.M. N. Paramesvaran Pillai: May I know the author of that article?

Mr. R. Nilakanta Pillai : This is just a summary of the Bhavnagar Scheme by the Editor of the "Capital."

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know whether the member is in possession of any Government publications on Bhavnagar Scheme ?

Mr. R. Nilakanta Pillai : No. But this is quite a good summary of the Bhavnagar Scheme.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know whether if the Bhavnagar Scheme is inapplicable to Travancore conditions, it is impossible to think of any other scheme which is applicable to Travancore ?

Mr. R. Nilakanta Pillai: That is a question which may be considered after the publication of the Devadhar Committee Report.

In the meantime there is the Land Mortgage Bank relieving agricultural indebtedness to a certain extent.

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know the actual amount distributed to the people from the Land Mortgage Bank till now ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. R. Nilakanta Pillai: About Rs. 5 lakhs. I may also inform the House that no application received in the Land Mortgage Bank has so far been rejected merely on the ground of want of funds, though there may be rejections on account of defects in title, etc.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether the Land Mortgage Bank directly helps to relieve the economic depression?

Mr. R Nilakanta Pillai: Yes. I think so. Most people were paying 12 per cent. interest on their debts. But the State Land Mortgage Bank would be charging only 6½ per cent. interest on the loans issued therefrom. If we calculate the interest at 12 per cent. for a period of 25 years, it might be found that from the interest calculated at 12 per cent. it would be possible to pay both the principal and interest due to the Land Mortgage Bank. In that respect, the Land Mortgage Bank is a relief to the indebted agriculturalists and to that extent there is relief in the present economic depression.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know what is the source from which the capital now available from the Land Mortgage is advanced?

Mr. R. Nilakanta Pillai: It is from the Government cash balances that money is advanced to the Bank.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether the cash balance which is diverted from the surplus funds is produced by the people?

Mr. R. Nilakanta Pillai: The cash balance has nothing to do with the surplus fund. The cash balance is the cash actually.

Sir, as regards the diversion of the Sinking Fund, the reasons for the same have been explained in my speech introducing the budget to the joint sitting of the Assembly and the Council. The expenditure on account of the Pallivasal Hydro Electric Scheme is being met out of the loan funds in the hands of Government and a public loan will be raised when it is found necessary.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know what is the guaranteed interest that we have to pay?

Mr. R. Nilakanta Pillai: The Capital account of the Shencotta—Quilon section of the railway consists of Debentures raised in England and advances made by the Secretary of State for India. The present rate of interest on the existing debentures is 3 per cent. The advances made by the Secretary of State towards the construction of the line carry a rate of interest of 3½ per cent. while the advances made for the discharge of debentures are charged interest

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

at 5½ per cent. The working expenses of the line are deducted from the gross receipts and from this net receipts the interest on the Capital invested on the Quilon-Shencotta line is first deducted. If any residue is left, it is paid to this Government towards the interest on the capital invested by us on the Quilon-Trivandrum Extension. But, in case the net receipt is not sufficient to cover the interest on the capital invested on the Shencotta-Quilon section of the railway, the deficiency has to be made good by this Government. This deficiency is a varying figure and is found to vary from year to year on the basis of the net receipts.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Is it that we are to pay that rate of interest in both years or only when we are called upon to pay interest ?

Mr. R. Nilakanta Pillai: If the net receipts after deducting working expenses are not sufficient to cover the interest on the capital account of the Shencotta-Quilon section of the railway, the balance amount alone has to be paid by us.

Sir, a word about the proposed Rubber Factory. Mr. Balakrishnan Tampi stated that the Travancore Government have no power to levy a protective duty under the Interportal Trade Convention. Under the Interportal Trade Convention we have to levy the same import duty as in British India. A rubber article which has already paid an import duty in British India could be sold in Travancore only at cost price plus freight plus import duty and cost of conveyance from British Indian port to Travancore. In that case, any rubber article manufactured in Travancore out of Travancore raw material can have an advantage over the imported article, in that all these incidental charges over and above the cost price of the imported article is saved and to that extent these incidental charges act as a protective duty to the Travancore manufactured article. It is only in that source the words 'protective duty' were used in the Budget Speech.

Mr. K. K. Thomas: What has the Economic Depression Enquiry Committee Report to say in the matter ?

Mr. R. Nilakanta Pillai: The report deals mainly with the manufacture of crape soles.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know from the member when the price of the imported tyres and locally made tyres is equal, which of them would be preferred by the purchaser?

Mr. R. Nilakanta Pillai: When the prices become equal it is likely that the tyres manufactured locally would be sold at a cheaper price than the imported one.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know from the member who is going to work out the Rubber Factory, whether it is the Industrial Director ?

Mr. R. Nilakanta Pillai : The services of an expert from outside have been secured for the purpose.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Are there no experts here in this State ?

Mr. R. Nilakanta Pillai : Government do not think that there are at present in the State experts competent to run the factory satisfactorily.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : What is the salary fixed for the expert ?

Mr. R. Nilakanta Pillai : No salary has been fixed for him at present.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Then, is he going to work gratis ?

Mr. R. Nilakanta Pillai : Certainly not.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai May I know whether, if there is sufficient scope for the production of articles from the Rubber Factories, the possibility of finding some markets for marketing these articles outside the State will engage the attention of Government ?

Mr. R. Nilakanta Pillai : The matter will engage the attention of Government, in due time.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Therefore am I to understand that the question has hitherto not engaged the attention of the Government ?

Mr. R. Nilakanta Pillai : Government consider that these details had best be considered after getting at a definite idea as to the various kinds of articles that could be manufactured at the Rubber Factory.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : In that case may I know whether they have no idea of the articles to be manufactured in the Rubber Factory to be established in Trivandrum ?

Mr. R. Nilakanta Pillai : Articles to be manufactured will generally be in the shape of tyres, tubes, toys, etc.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether after having asked the expert to come if he proposes any special terms with the Government and Government are not prepared to accept his terms and if he runs away .....

Chairman : The Financial Secretary need not answer such hypothetical questions.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from which part of the world is this expert got down ?

Mr. R. Nilakanta Pillai: He comes from Belgium.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Is it a fact that all the machinery should be got down from Germany ?

Chairman: I can assure Mr. Paramesvaran Pillai that the opinion of the Government will always be elastic.

Mr. Komilezhathu Sankaran: When he says on page (5) of the Budget Speech – "The economic significance of this lies in the possibility of using this pulp to run a paper mill in the vicinity, either at Alwaye or Thattakad," am I to understand that it is an undertaking on the part of Government that the Government will be running a paper mill?

Mr. R. Nilakanta Pillai: There is no undertaking on the part of Government to run a paper factory.

Mr. Komilezhathu Sankaran: Is there any possibility of running a paper mill.

Mr. R. Nilakanta Pillai: The Budget Speech is clear on the point.

Mr. Komilezhathu Sankaran: Does the Government contemplate now to take up that industry ?

Chairman: Order, Order: Please allow the Financial Secretary to make his reply. The Chair does not want to place any restriction on the rights of reasonable debate if matters are going on smooth. The Chair does not want to see that the Financial Secretary is heckled with questions. To such problematical and hypothetical questions from my friends, the Financial Secretary will not be able to give a well-thoughtout reply. I call to order and ask Mr. Nilakanta Pillai to continue his speech.

Mr. R. Nilakanta Pillai: As regards the question raised by Mr. Sankaran, I would point out to the House that Government have just placed before the members as well as the general public certain facts that have been disclosed to them as a result of the survey of a large area of land lying on either side of the Pallivasal-Neriamangalam road. No further progress has so far been made in the matter. This is how matters stand at present.

Sir, about Mr. K. P. Nilakanta Pillai's remarks that silver coins should be minted to an unlimited extent and circulated so as to increase the prices for raw materials, I have very serious doubts as to whether the suggestion is a sound one. In a small State like Travancore such a step has, I think, to be attempted after very serious deliberation. I do not think we will be right in going in for an increase in the currency as a solution of the problem of the present economic situation.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. Nilakanta Pillai.]

As regards raising the prices of commodities it need hardly be stated that it is an international problem and Travancore by itself can do very little in the matter.

Then, Sir, Mr. Kunjitomman suggested the raising of a loan of one crore of rupees to relieve the agricultural indebtedness. Government are awaiting the publication of the report of the Devadhar Committee on the subject of agricultural indebtedness and it is too early to say whether Government would go in for such a large loan.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know whether Government entertain any idea to provide any land on behalf of the betterment of the landless people in the State?

Mr. R. Nilakanta Pillai: Some provision has been actually made in the budget for amelioration of the depressed classes.

Mr. Komilezhathu Sankaran: I did not mention about the depressed classes. There are landless people in all communities. I wish to know whether any provision is made for them?

Mr. R. Nilakanta Pillai: Puduval lands are being registered in favour of the landless classes. The Administration Report contains details of the area that has so far been registered.

Mr. Komilezhathu Sankaran: And no provision is made in the form of money?

Mr. R. Nilakanta Pillai: No.

Mr. Komilezhathu Sankaran: Rs. 33 lakhs and odd that is being paid by the landless people by way of duty and income on articles ... .

Mr. R. Nilakanta Pillai: I do not admit the principle underlying that question.

Mr. Komilezhathu Sankaran: If I may be allowed I can give the figures with the permission of the Chair.

Chairman: Yes, provided it is not a lengthy speech.

Mr. Komilezhathu Sankaran: Of course there is the duty on matches which will bring an amount of Rs. 1,50,000 and Salt Rs. 21,17,000, Arrack Rs. 5,95,974, Toddy Rs. 11,06,262, Tree taxes Rs. 3,52,268 ... ...

Chairman: Will you please say what is your point.

Mr. Komilezhathu Sankaran: My point, Sir, is that the landless people have paid in the form of money taxes on various tems.

Mr. R. Nilakanta Pillai: Sir, I do not admit the principle of that question.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Komilezhathu Sankaran: Do not the landless people pay taxes ?

Mr. R. Nilakanta Pillai: All people are contributing towards the cost of the administration of the State by paying taxes.

Mr. Komilezhathu Sankaran: My point is, Sir, there are 51 lakhs of people in the State of whom 12 lakhs of people are landholders and the tax paid by them, if you just calculate, will come to a certain amount and if we proportionately distribute that among the population, my point is, it will come to Rs. 33 lakhs and odd.

Mr. R. Nilakanta Pillai: I do not admit that it is the landless classes that pay these 33 lakhs of rupees.

Chairman: You have got a socialistic-economic question which you are not bound to answer.

Mr. Tariatu Kunjitomman: പന്ത്രണ്ടുലക്ഷംപേർ ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥരാണെന്നുപറയുന്നതു ഒരു കുടുംബത്തിലുള്ള എല്ലാവരേയും കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടല്ലയോ ?

Mr. R. Nilakanta Pillai: പന്ത്രണ്ടുലക്ഷമെന്നു കണക്കാക്കിയതു് കോഓപ്പറേറിവ് സൊസൈറ്റിക്കാരാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഒരു കുടുംബത്തിൽ 6 പേർ ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിൽ അവരെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്താതെ കണക്ക് നോക്കിയാൽ അഞ്ചുലക്ഷംപേർ ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥരായി കണ്ടേക്കാം.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know whether he is prepared to offer an explanation for the heavy deficit of 4·91 lakhs in 1109 under the Cochin Harbour receipts and for the anticipated receipts to the extent of 2 lakhs over the actual receipts of the year 1109?

Chairman: The whole question can raise only one specific point. Which do you want to be answered ?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: An explanation for the heavy deficit in Cochin Harbour receipts in the year 1109 and an increase in 1110.

Mr. R. Nilakanta Pillai: We actually received only Rs. 9 lakhs and odd in the year 1109. On the other hand we expect to receive 11 lakhs during the next year.

Chairman: The House is now adjourned to meet at 11 A. M. tomorrow.

The Council adjourned at 5-2 P. M.

P. PARAMESVARAN PILLAI
Secretary to the Sri Chitra State Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly